

תקינה תנינא

(זהו תקון ב"ב וב"ג)

**בראשית ברא אלהים, בראשית ברא תי"ש, דא
ายלו דיצחק. בראשית תפון אי"ש לעולה
דיצחק, ורוא דמלחה ועל אלין תילת גלגולין אתרמר (שיר זב) מה
יפו פעמיד בעילים בת נדריב, (רות ד) זואת לפנים דא אימא עלאה**

עלמא דאתה, ד"א לנבייה צרייך חלייצה, והדא הוा דכתיב (שמות ג ה) של געליך וגומר, ואם לאו לית לוון רשו לרוחחא רמיהה (נ"א לרוחהא דמייהא) לסלכא לעלמא דאתה, ובגין דאייה يوم הבפורים אסיר בענילת הסנאל), (בראשית כב ז) הגה האש והעצים ואיה השה לעלה, נפק קלא ואמר משית יומי בראשית אתרבי לעקדה דיצחק.

בגין דלא אית קרבן דבטיל מותנא בעקדה דיצחק, דאמיר ביה (שם) ויעקוד את יצחק בנו, אתקשר מדת הדין (מלאך המות) ואתקד לעילא, ולא הויה לייה רשו לקרבה לבי דין רברבא דאייה גבורה, לتبעה דין, ועקדה דנא מועילה לגלותא, דהוה עתיד לתקטלא משיח בן יוסף, וקלא נפיק מההוא זמנה (שם) אל תעש לו מאומה (שם יב), בגין דATEGברו רחמי על דין, ורוא דמלה (תהלים צח א) הושיעה לו ימינו, ולברר זרוע קדשו, דגבר ימינה על שמאלא.

כד אתגבר טפה דכוורא על טפה דנווקבא אייהו בן, רחמי אייהו ודאי, אבל כד אתגבר טפה דנווקבא על דכוורא, בת אייה ודין אייה, ורוא דמלה דכוורא שליט על נוקבא גרים דשליט ימינה על שמאלא, ויפקון ישראל ברחמי ולא בדין, ודא אייהו (תהלים קיז ב) כי גבר עלינו חסדו, ורוא דמלה (ישעיה סז) בטרם יבא חבל לה והמליטה זכר.

ובשما דקודשא בריך הוא, יהו"ה רחמי, אדני

דִּינָא, כַּד שְׁלִיט יְהוָה עַל אֱדֹנָי יְאֵה דֹבֶה רְחִמָּי
אֵיהו, וּכַד שְׁלִיט אֱדֹנָי עַל יְהוָה אֵידָהֲנוּי הַדִּינָא
אֵיהו, וּרְזָא דְמָלָה (שם מ') אֱדֹנָי אֱלֹהִים בְּחֹזֶק יָבָא,
בַּתְּקִיפָּה דְדִינָא, וּבְדָא עֲקָדָה דִּיצָּחָק דָא תַּעֲקֵד קְפִמי
אָבוֹי, וּמְסַר גְּרָמִיה לְמִתְהָבֵגִין דִּישְׂזִיב מְשִׁיחָ וִישְׂרָאֵל
דְלָא יִמּוֹתוֹן, וְלֹא עוֹד אַלְא דְאַפְּילָו אֵי יִשְׂרָאֵל לְהָיו
עַבְרִין בְּגִלוֹתָא, עַל שְׁפִיכּוֹת דָמִים וְגַלְויִ עֲרִיוֹת וְעֲבוֹדָה
זָרָה, זָכוֹת אָבָהוֹן יָגָן עַלְיהָן מְשֻׁרְפָּה תָּרָג וְחַנָּק, בְּגִין
דָא בָּרָהָם בְּתִנְסָה בְּגֹורָא, וִיצָּחָק בְּסִפְינָא, וִיעַקב
בְּגִלוֹתָא, זָכוֹת אָבָהוֹן יְהָא מָגִין עַלְיהָן.

וְעוֹד נְסִוָּנָא דְתִלְתָּ אָבָהוֹן מְעִידִין, דְלָא עַבְרָ אָדָם
דְאֵיהוּ יִשְׂרָאֵל עַל תִּלְתָּ פְּקוּדִין אַלְיִין, דְמַנִּי לוֹן
(לייה) קְוִידָא בְּרִיךְ הוּא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית ב טז) וַיַּצֵּנוּ
יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וַיַּצְוָלוּ דָא עֲבוֹדָה זָרָה, לְאמֹר
דָא גַּלְויִ עֲרִיוֹת, עַל הָאָדָם דָא שְׁפִיכּוֹת דָמִים,
דְבָשְׂמָתָא דָאָדָם עַאלְתָּ בְּגָלְגָלָא דָא בָּרָהָם, וְאֵם אֵיהוּ
עַבְדָּעַ עֲבוֹדָה זָרָה, כַּד עַאלְ בְּגֹורָא הָוֹה אַתְוקָד, הַדָּא
הָוֹא דְכַתִּיב (דברים ז כה) פְּסִילִי אֱלֹהִים תְּשִׁרְפָּוּן בְּאָשָׁו.
דְאָשָׁ אִית לֵיהּ תִּלְתָּ גְּנוּבִין, חַוּרָ וִירּוֹק וְאוּכָם,
וַרְבִּיעָה תְּכִלָּת, וְאַינְנוּ דְבָקִין בְּגַחְלָת דְאֵיהוּ
סְוִימָקָא הָא חַמְשָׁה, כְּחַשְׁבֵן ה (חטש) דְאֵיהִי אַמְוִינה
דְקִוְידָא בְּרִיךְ הוּא דְאֵיהּ וּ, דָא תַּלְבֵשׁ בְּחַמְשָׁ גְּנוּבִין
וּבְהִיר בְּהָוֹן, וּבֵיהּ סְלִקִין גְּנוּבִין דְאַינְנוּ בְּלִילָן בָּה, וְהִיא

סְלִיקַת בְּהֻזָּן לְגַבֵּי וּ, הַדָּא הַוָּא דְכַתִּיב (ויקרא ו' ב') **הִיא הַעֲוָלָה, וּכְדָ סְלִיקַין תְּרִין דְאִינּוֹן וּ, הַיְ בְּקָרְבָּנָא, נְחַתִּין תְּרִין מֶלֶעֱילָא דְאִינּוֹן י"ה, (דף קלט ע"ב) וּמְתַקְרַבֵּין אַתְּוֹן וּמְתִיחַדֵּין וּמְתַקְשֵׁרִין דָא בְּדָא, וְדָא אֵיתָהו רְזָא דְקָרְבָּנָא.**

וּרְזָא דְמָלה (בראשית כח יב) **וְהַגָּה מְלָאֵci אֶלְהִים עַלִּים וּירְדִים בּוּ, סְלִיקַין תְּרִין בְּאַשָּׁא, נְחַתִּין תְּרִין, וְאַשְׁתּוּב אֶבְרָהָם בְּשָׁמָא דִיהוּ"ה, דָאָף עַל גַּב דָאִית אַרְבָּע מְלָאֵciim דְאִינּוֹן מִמְּנָן דְשָׁמָא קְדִישָׁא, לֹא בְּעֵי קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְאַשְׁתְּדָלָא בְאֶבְרָהָם לְשׂוֹבָא לִיה אֶלָּא אֵיתָהו מִמְּשָׁ, בְּגַיְן דְקָנֵי עַל שְׁמִיה, וּבֵיה אַתְּלָבֵן אָדָם הָרָאשׁוֹן דְאֵיתָהו יִשְׂרָאֵל, דָלָא עַבְרָעַל וַיַּצּוּ דְאֵיתָהו עֲבוֹדָה זָרָה, לְבָתֵּר אַתְּלָבֵשׁ בְּיִצְחָק וּאַצְטְרִיף וְאָמֵר (בראשית כב יב) **אֶל תַּעֲשֵׂה לוּ מְאוֹמָה, דְהַהוּא דְאַצְטְרִיף בְּיַה** לֹא עַבְדָ מְדֻעַם, דָלָא עַבְרָעַל שְׁפִיכּוֹת דְמִים, וּבָנֵן יַעֲקֹב אַתְּגַלְגֵל בְּיַה, כְּדָ נְחַת לְגַלּוֹתָא דְמִצְרָיִם (הַחֹוצֶה לְאַרְץ) דְדַחְילֵל דָלָא הָוּה סְלִיקֵ, בְּהַהְוָא זְמָנָא אָמֵר לִיה קְוִדְשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא (שם מו ג) **אֶל תִּרְאֵ מְרָדָה מְצִרִּימָה וְגּוֹמֵר, אַנְכֵי אַרְדָ עַמְךָ מְצִרִּימָה וְאַנְכֵי אַעֲלֵד גַם עַלְהָה.****

תקונא תליותא

(זהו תקון ב"ד)

בִּרְאָשִׁית תִּמְןָן אַרְיֵי דְקָרְבָּנָא, דְהָוָה נְחַת בְּקָרְבָּנָא

בדיוֹקָנָא דָּאָרִי אֲכִיל קְרַבְגַּנִּין, וְדָא אֵיהוּ קְדֻמָּה לְחִיוֹן דָּהּוּ אֲכַלִּי קְרַבְגַּנִּין. אָמֵר לֵיהֶ רְבִי אַלְעֹז וְאַמְּאֵי הָוּ בְּחַתִּין חִיוֹן לְמִיכְלָל קְרַבְגַּנִּין, אָמֵר לֵיהֶ בָּרִי אַרְבָּע חִיוֹן אַיִּנוֹן בְּכֶרֶסִּיא, אֲרִיה שׂוֹר נְשָׁר אָדָם, וּבְגּוֹפָא דְּבָר נְשָׁ אַרְבָּע יְסוּדִי, דְּמִמְּבָנָן עַל יְהוּ אַרְבָּע חִיוֹן, דְּנֶפֶשׁ בְּלִילָא בְּהַזּוֹן, וּבְגַיְן דָּא פְּרַנְסָה דְּנֶפֶשׁ מַאֲלִין אַרְבָּע, כִּדְחָבָר נְשָׁ בְּרָנְשׁ בְּאַרְבָּע יְסוּדִי דְּלִילָה כְּאַלוּ חָבָר בְּנֶפֶשׁ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (במדבר ו יא) מַאֲשֶׁר חַטָּא עַל הַגֶּפֶשׁ, וּבְהַהוּא זָמָנָא אַתְּפְּרֵשׁ מֵאַמְּאָשָׁא וּרוֹחָא מַעֲפָרָא.

דְּמַעֲפָרָא נְפָקִין זְרַעַין דָּאַינּוֹן פְּרַנְסָה דָּאָדָם, וּמַמְּאָשָׁא חִיוֹן דָּאַינּוֹן פְּרַנְסָה דָּאָרִי, וּמַמְּאָשָׁא בְּעִירִין דָּאַינּוֹן פְּרַנְסָה דְּשָׂוָר, וּמְרוֹחָא עַוְפִין דָּאַינּוֹן פְּרַנְסָה דְּנֶשֶׁר, וּכְדָבָר בְּהַזּוֹן אַתְּפְּרֵשׁ יְסוּדִין וְאַיתָּה בְּהַזּוֹן מְחַלּוֹקָת דָּאֵיהוּ פְּרוֹדָא, וּסְלִיק שֵׁם יְהוּ"ה מִפְּיהָו, וּעַל יָצָר הָרָע דָּאֵיהוּ סְמָא"ל שָׁטָן, דִּיהוּ"ה לֹא שְׁרִיא בְּפְרוֹדָא, וּרְזֹא דְּמַלָּה (חוּשָׁע י ב) חָלֵק לְבָם עַתָּה יָאָשָׁמִי, וּבְגַיְן דָּא צְרִיךְ קְרַבְגַּנָּא מַאֲלִין מִגְּבִּין דְּחָבָר בְּהַזּוֹן, לְקְרַבָּא בְּהַזּוֹן, אַינּוֹן אַרְבָּע יְסוּדִין דָּאַיתָּה בְּהַזּוֹן פְּרוֹדָא, וּבְהַהוּא זָמָנָא דְּמַתְּקָרְבִּין יְסוּדִין דָּא לְגַבִּי דָּא, מִיד בְּחִית קְוִדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא עַל יְהוָה וּבָרָח שָׁטָן, וְאֵי לֹא בָרָח הָאָשָׁא דְּקְרַבְגַּנָּא אָזְקִיד לֵיהֶ, הָדָא הוּא דְּכַתִּיב (וַיָּקָרָא וְהָ) וְהָאָשׁ עַל הַמּוֹזֵבָה תַּוקֵּד בּוֹ.

ורזא דקְרַבְנִין (איוב י:יא) עור ובשר תלביישני ובעצמות
וגידים تسוככני, עור איהו לבושא אדם, הדא
הוא דברתיב (בראשית ג:כא) ויעש יהוה אלהים לאדם
ולאשתו כתנות עור וילבישם, אם זכה כתנות אור
מרקמן מפקידין דעשה, דאגרא דלהון לעלמא דאתה
דאיהו אור הגנוו לצדיקיא, ואם לא זכה משכא דחויא
דכליל ארבעיסודין, דתמן רשיימין פקידין דלא תעשה
דעבר בר נש עלייהו, ובגין דא אוקמוهو מארי
מתגייתין עונgotיו של אדם חוקקים לו על עצמותיו,
וקרייבו דמשכא דאדם פקידין דעשה, דאינון קרייבו
דאתוון דשםא דקדושא בריד הוא.

ועלייהו אתמר (ויקרא א:ב) אדם כי יקריב מכל קרבן,
מכל ודי, לאפקא משכא דחויא דביה
מרקמין פקידין דלא תעשה, ואדם ד עבר עלייהו אתמר
ביה (תהילים קמד ד) אדם להבל דמה ימיו בצל עזיר, (במדבר
יט יד) אדם כי ימות באهل, כי ימות ודי, ודא איהו
קריבו דקְרַבְנָא דעשנו יצר הרע, דאתמר ביה (בראשית כז
לא) יקם אבי ויאבל מציד בנו. בשר איהו שבר מן
שברים, ואיהו סומק, מסטרא דחיה דאיהו שור, בשר
חי בשר טהור, ואית (דף קמ ע"א) אחרא דבשר בשדה טריפה
דשריא ביה רוח הטומאה, מלאר המות דרכיב על
קְרַבְנוּי שור מועד בשר טמא.

עכם, אית עכם טמא ואית עכם טהור, ובשר דרכיב

ועצם דרכיו, עליוו אתרמר (בראשית ב כג) עצם מעצמי ובשר מבשרי, ועצם והוא אריה, גידים והוא נשר, בשר, נשרא דרך ונשרא דמסאבי, עצם ובשר וגידים עליוו שרייא ברכה וקדושה ויחוד, לאינון כהן לוי וישראל, בעצם כד שרייא ברכה ביה, מיד (יחזקאל לו ז) ותקרבו עצמות עצם אל עצמו, מתקרביין ומתקשרין דא בדא בקרבנא, ומיד נחית עליוו משחה ושריא עליוו ברכה, בשר שרייא עליו קדושה, דאייה מסתרא דלוים, הדא הוा דכתיב וקדשת את הלוים, מיד מתקרביין ערקיין דדמה לגביל בא, דברcano מפהני איןון, הדא הוा דכתיב (במדבר ו כג) דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו. גידים מישראל, לאינון יהוד וקדושה וקשרורה דגרמין ובשרא, וכד מתקשרין בתורייהו אתكريאו יהוד ויחוד הוא בישראל, הדא הוा דכתיב (דברים וד) שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

משכא והוא דמות אדם מלכות, כל דיקוגין אתחזין בה, ואייה קלילא מבשרא וגידין וגרמין, ואייה תמנת כל, ואייה ברכה וקדושה ויחוד, כהנים ולויים וישראלים, לאינון קשירן בתלת אבהן, דאתמר בהון האבות הן הן המרכיבה, בבשר כד מתקדשא, נחית עליו דם טהור, וגידים כד מתייחדין נחית עליוו רוחא קדישא, גרמין נחית עליוו מיין דרך, דא והוא רוזא

דַּקְרָבָנִין. חֲדָא רַבִּי אֶלְעֹזֵר וְחֲדוֹן חֶבְרִיא וְאָמְרוּ אַיְלוֹ לֹא
אָתִינָא לְהָאִי עַלְמָא אֶלְאָ לְמִשְׁמָעָ דָא דִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמֻעוֹן בָּרִי, וְעוֹד בָּרוֹזָא דַקְרָבָנִין, לְבָא אַיְהוּ
מִזְבְּחַת דְּבִיה דָם דַקְרָבָנִין, וְעַל דָא אָתָמָר (שםות ב
כד) וּזְבַחַת עַלְיוֹן, אָם זָכוּ אַרְיֵה תּוֹהֵנָה נְחִית לְמִיכְלָל קְרָבָנָא,
וְאֵי לֹא כְּלָבָא נְחִית, וּבָאָן אַתָּר בְּכָבְד, דַתְמָן מִרְהָ
גִּיהְנָם, דַאְיָהִי עַלְוָקָה דָאִית לְהָתָרִי בְּנֹות הַבָּב, פְּמָה
דָאִת אָמַר (משליל טו) לְעַלְוָקָה וּכְוֹן, וּכְלָבָא בְּהַוּן צְוֹחַ הַבָּ
בָּב, וּמִרְהָ אַיְהִי גִּיהְנָם, חַרְבָּא דְמַלְאָךְ הַמֹּות דָאִית לְהָ
תָּרִי פְּיוֹת כְּגֻוֹנָא דְגִיהְנָם, דָאִתָּמָר בְּהָ (שם) לְעַלְוָקָה
שְׁתִי בְּנֹות הַבָּב, כְּגֻוֹנָא דָא אָתָמָר בְּתָרְבָּא (שם ה ד)
וְאַחֲרִיתָה מִרְהָ כְּלָעָנָה חֲדָה כְּתָרָבְּ פְּיוֹת.

וּכְבָד אַיְהוּ סְמָא"ל, מִרְהָ סִם מִוּת דִילִילָה, כִּד שְׁלַטָּא
מִרְהָ עַל עַרְקִין דִילָה וּמַתְגִּבָּרָא בְּחוּבִין, אָתָמָר
בְּפְרָקִין דְכָבְד וּמִרְהָ, (שםות טו כט) וַיִּבָּאוּ מִרְתָּה וְלֹא יִכְלֹו
לְשִׁתּוֹת מִים מִמְרָה כִּי מִרְיִים הֵם, בְּהַהוּא זְמָנָא אִינּוֹן
עַרְקִין דְלָבָא בְּדוֹחָקָא וּמַתְטַמְרִין בְּלָבָא, כְּגֻוֹנָא דְנַחַ
וְאַתְתִּיה וּבְנוֹי וְחַיּוֹן וּבְעִירִין וּעֲוֹפִין דְמַתְטַמְרִין בְּתִיבָּה,
וְלָבָא אַיְהוּ בְּדוֹחָקָא בְּהַוּן, דָאָם מִרְהָ מְטָא לְלָבָא מִיד
יִמּוֹת בָּר בָּשָׂר, וּמִרְהָ לֹא מַתְגִּבָּרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְאִינּוֹן
לְבָא אֶלְאָ בְּחוּבִין, אֵי חַזְרִין בְּתִיּוֹבָתָא דַאְיָהִי נְשִׁמְתָּ
חַיִים שְׁכִינָתָא עַלְאָה, הָא אָסּוֹתָא תְּהָא לְלָבָא וְלְעַרְקִין

דילה, ואתמר בהון (שם) **וימתקו המים, ואתסין ערקיין**.
(גופא) ואברים דיליה.

טחול דא לילית אימא דערב רב, שחוק כסיל, מאן כסיל דא אל אחר סמא"ל, וערב רב איןון בניה, דיןון מעורבין בישראל רשעים גמורים, ועליהו אתמר אם ראית רשות שהשעה משחחת לו אל תתרעה בו, עליהו אתמר (חבקוק א יג) **למה תבית בוגדים תחריש בבלע רשות צדיק ממנו, רשות דא כסיל, ערב רב בגלוותא איןון רשות, בבלע צדיק ממנו, דא ישראל, ומאן גרים דבלע לון, בגין דלאו איןון צדיקים גמורים, פמה דאתמר צדיק ממנו בולע אבל צדיק גמור איןו בולע.**

וטהול איהו לילית, (משל ג לג) מארת ה' בית רשות, ואיהי אספירה לרבי דין חיביא, חייכת בהון בעורתה בהאי עלמא, (דף קמ ע"ב) ולבתר קטילת בהון, ואמי אתקריאו רבוי, בגין דלית בהון דעת לאשתובא מינה, אבל לב מבין אשתווב מינה, דתמן צדיק, ורוא דמלחה (קהלת ז כב) טוב לפני האליהים ימלט ממנה, וחוטא יlcd ביה.

כליות איןון יוועצות אם זכו עאל בהון נבואה דאייה
(משל ב כז) גרא יהוה בשמת אדם, ואתעבידו נבייהם, ואינון יוועצים לטב, ואית בהון עצה ותושיה.
כגפי ריאה, אם זכו שריא בהון רוח קודשא, ואתמר

בַּהוֹן (ישעה יא ב) וְנַחַת עַלְיוֹ רוח יְהוָה רוח חֲכָמָה וּבִינָה רוח עַצָּח וּגְבוּרָה רוח דִּעָת וִירָאת יְהוָה, וּעַלְיוֹ הָאָתֵם (שםות כה כ) וְהִי הַכְּרָבִים פּוֹרְשִׁי כֶּנֶפֶים, הַכְּרָבִים כְּגוֹן צְוִירָת אָדָם, פּוֹרְשִׁי כֶּנֶפֶים לְקַבֵּל תִּלְתָּה חִיוּון דְּפִרְשֵׁין גָּדְפֵין לְקַבֵּלה דָּאָדָם, וְאַינְנוּ שִׁית גָּדְפֵין, תְּרִין לְכָל חַיָּה, מִסְטָרָא דְּשִׁבְינָתָא גָּדְפֵין דְּחִיוּון מְרוּבָּעים, שִׁית גָּדְפֵין לְקַבֵּל שָׁשׁ מְעָלוֹת לְפֶסֶא, אַרְבָּע גָּדְפֵין לְקַבֵּל כְּרֵסִיא מְרוּבָּע, פְּרָשִׁי כֶּנֶפֶים לְמַעַלָּה סְכָכִים בְּכֶנֶפֶיהם עַל הַכְּפֶרֶת, דָּא כְּפֶרֶת דְּלָבָא קָדְשָׁ קָדְשִׁין, וְדָא לְבָא.

בְּפֶשׁ רוח נְשָׁמָה, כְּהֵן לֹוי וִיְשָׁרָאֵל, כְּהֵן אֵיתָן נְשָׁמָה, אִם זָכָה גָּר יְהוָה גָּר הָוָה נְהִיר בֵּיהֶ מְלָבָא בְּשָׁמֶשׁ זָוְרָהָת, וְרוּחָה דְּקַוְדְּשָׁא הָוָה בְּפִיק מִבֵּין גָּדְפּוֹי דְּכְרוּבִּין דְּאַינְנוּ כֶּנֶפֶי רִיאָה, וְהָוָה מְמַלְּיל עַמְּיהָ, וְאַם לָאו נְוָרָא, וְדָא נְפֶשׁ הָוָה דְּלִיק, וְגַפִּיק אָשָׁא מְלָבָא וְאַוקִיד לִיהֶ. קָרְקָבָנָא וְקִיבָּה כְּדֵן אַתְקָרִי קִיבָּה יִשְׁוֹן.

וְאַיתָּה שִׁינָּה לְטוּב וְאַיתָּה שִׁינָּה לְבִישׁ, לְטוּב כְּגוֹן חָלוּם דְּאֵיתָה סָלָם (נָא בָּגּוֹן חָלוּם) דְּחֹזָא יַעֲקֹב, וְבֵיהֶ דְּבִיק קָנָה, וְשִׁית עַזְקִין דְּקָנָה אֵיתָה שִׁית דְּרָגִין דְּגָבּוֹאָה, וְסָלִקִין לְשָׁתִין גְּשָׁמִי, דְּהָוָה נְאַים בְּהֹן דָּוד, דְּהָבִי אַוְקָמוֹה, דָּוד הָוָה מִתְגָּמָגָם כְּפָסוּס, וְסָסָס לֹא נְאַים אֶלָּא שְׁתִין גְּשָׁמִי, וְאַיתָּה שִׁינָּה לְבִישׁ חָלָמָא בִּישׁא, דְּאָתֵם בֵּיהֶ לְגַבֵּי אַבְּרָהָם, (בראשית טו יב) וְתְּרִדְמָה נְפָלָה עַל

אֶבְרָם, וְהַפְּה אֵימָה חִשְׁכָה גְּדֹלָה נִפְלָת עַלְיוֹ, וְהִא
אוֹקְמוֹתָה בְּאֶרְבָע גָּלִיות, וּבְגִין דְּחִלּוֹם יִיתֵי בְּתִרְיִין
דָּרְגִין, אוֹקְמוֹתָו קְדָמָאיִין, כַּמָּה דָא אָפְשָׂר לְבָר בְּלָא
תְּבָן כֵּךְ אָפְשָׂר לְחַלְמָא בְּלָא דְּבָרִים בְּטָלִים, בְּגִין
דִּיְתִי חַלְמָא פָּאוּן עַל יָדִי מְלָאָה, פָּאוּן עַל יָדִי שָׁד, בְּגִין
דְּחַלְמָא אֵיתָו מִסְטָרָא דְּאִילְגָּא דְּטוֹב וְרָע, אֲבָל מִסְטָרָא
דְּאִילְגָּא דְּחִיִּי לֹא אָתֵיא (עליה אֶלְאָ רְקִיבָה) אֶלְאָ עַל יָדִי
קִיבָה דְּקוּדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא דָאִיהִי שְׁכִינַתָּא דִילִיה, וְלִיתְ
תְּמִן קִיבָה רָע דָאִיהִו שָׁד.

קְרִיקָבָן טוֹחֵן, אֵי בָר נִשׁ זְפָאָה אֵיתָו טוֹחַגָת מִן
לְצִדְיקִים, דָאִיגָנוּן אֶבְרִים קְדִישִׁין בְּפְקוּדִין
דַעַשָּׂה, וְאֵי לֹא אָזְלִין בְּפְקוּדִין טְבִין, מַתְפְּרָגְסִין בְּלָחִם
הַקְּלוּקָל מְזֻוְנָא קָלָא בְּקָלוֹן. וּוֹשֶׁט (בְּמִדְבָּר יָא ח) שְׁטוֹ הָעָם
וְלִקְטוֹג, שְׁטִין (שְׁטִיּוֹן) לְקָטִין בְּשְׁטוֹתָא, וְטַחַנוּ בְּרִיחִים
בְּדוֹחָקָא, אֲלִין אִיגָנוּן טוֹחַגָות בְּפּוֹמָא, אוֹ דָכוּ בְּמַדּוֹכָה
דָא חִיקָה, וּבְשָׁלוֹ בְּפֶרֶור דָא אַצְטוּמָכָא.

בְּרִי, רְזָא עַלְלָה הַכָּא, אֵם זָכוּ יִשְׂרָאֵל הָוּה בְּחִית לֹזֶן
אוֹרִיִּיתָא מִן שְׁמֵיָא בְּלָא דּוֹחָקָא, וְלֹא הָוּ צְרִיכִין
לְאַלְפָא חָד לְחַבְרִיה, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שְׁמוֹת טז ר) הַגְּנִי
מִמְטִיר לְכָם לְחִם מִן הַשְּׁמִים, דְלִית לְחִם אֶלְאָ
אוֹרִיִּתָא, לֹא זָכוּ בְּגִין עַרְבָּה רַב דָאִיגָנוּ שְׁטִיּוֹן, אַתְמָר
בְּהָו שְׁטוֹ הָעָם וְלִקְטוֹג, דִיטְרָחוֹן לְאַוְלָפָא דָא לְדָא,
לְפְרָגָסָה כָּל חָד בְּדוֹחָקָא, וְלִחְבִּימָא בְּרַמְיוֹא. אֲבָל

לעתיד לבא יתמחון ערבות רב מעלה מא, ואתמר בהון (ירמיה ל אל) ולא ילמדו עוד איש את אחיו וגמר, ובгинן דא ווושט איהו לביש ואיהו לטב, חורר וסומך, דינא ורחמי. וברוי, בודאי איןון שלוחיא דצבורא, צרי כין כד קראן ספר תורה דיחתיכון מלין, ולא יימרין להון בהלעתה, בגונא דערוב רב דאתמר בהון (במדבר יא יג) הבשר עודנו בין שביהם, והוו אכלין בהלעתה, וכגונא דעשן דאתמר בית (בראשית כה ה) הלעיטני בא, ולא הו טחגין ליה, אתמר בהון (במדבר יא לו) ואף יהוה חרה בעם. הדרא דכנתא דא איהו נחש בריח נחש עקלתון, דזמנין צדייקיא (ד"ה קמ"א ע"א) למיכל ליה. ואית חלב טמא דאיהו נחש, דאיהו אסיר למיכל עמא קדיישא, בגין דעליה אתמר (בראשית ג יד) אරור אתה מפל הבהמה.

תקונא רביעאה

(זהו תיקון כ"ה)

בראשית תמן י"ש, (משל ח בא) להנחיל אהבי יש ואוצרותיהם מלא, בגין דתמן אוצר דאייה יראת יהוה, מגיה את מליא לצדייקיא, ואיןון דחלין לקודשא בריך הוא ירתין hei יש, וערובוביא בישא לא הו דחלין לקודשא בריך הוא אלא בגין עותרא, והוו מנסין ליה, בגונא דא (שמות יז ז) היה יש יהוה

בקרבנו אם אין, וכל אינון דמנסין לקודשא בריך הוא ו Dichlein ליה בעוטרא ולא Dichlein מפיה בעניותא כמו בעוטרא, לאו אינון אלא ערבותיא בישא, דעתך יראה ואית יראה, אית אהבה ואית אהבה, אית מאן Dichil לקודשא בריך הוא בגין דיחון בניו או שלא נחית לעניותא, או דרכים ליה בגין דיחיב ליה עוטרא, ומגשה ליה כגון בעבד האי פקדא הכהן, ונחזי היה יהוה בקרבנו ויהיב לנו אגרא בגיןה אם אין, דעתך לא יהיב ליה אגרא בגיןה לא רחמים ליה, ולא יהיב ליה צדקה ולא יעביד פקדא, ומגשי לקודשא בריך הוא בכל פקדא ועובדא, בודאי האי איה מאליין ערבותיא בישא, דעתך אמר בהון היה יהוה בקרבנו אם אין.

אלא רחימו ו Dichilo לקודשא בריך הוא, שלים בכל פקדא ופקודא דעבד, בין דיחיב ליה אגרא בטיבו בין שלא יהיב ליה, ובגין דא מגי באורייתא (דברים ו) ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוهو קדמאין, אם חביב עלייך נפשך ממונך לך נאמר בכל נפשך, ואם חביב עלייך ממונך מבפסך לך נאמר בכל מאדך, דעתך בר נש דצלי ואזיל בכל פקדין שלא יהיב עלייהו אגרא, ואם היה יהיב אגרא עלייהו לא הוה עביד לו, בודאי סגיאין אינון מבני נשא דעתך עתירין בעוטרא סגיא, ואינון חביבין עוטרא שלא היה מפרש מתא להון, בעוטרא

**דָבְרַפְשָׁא אִיהוּ פְקוֹדִין טְבִין בְעַלְמָא דָאַתִּי, וְעוֹתֶרֶא
דְגַופָא מִמְוָנָא וְעַדְוָנָא בְעַלְמָא דִין.**

וְאֵינוֹ דְמַחְבֵּין מִמְוָנָא מִנְפְּשָׁא, אֲםַהוּ יְהִבֵּין לֵיהּ
כָל אָוּרִיתָא בְמַהָה זַוִּיזַי לֹא הַוּ יְהִבֵּין לְהֹוּ
בְגִינָה, בְגִינָן דִמְמָוָנָא חַבֵּיב עַלְיָהוּ מִנְפְּשָׁא, וּמָה דְדַחְילָל
וּרְחִים לֵיהּ לֹא אִיהוּ אַלְאָ בְגִינָן מִמְוָנָא, הָאֵי דְשֻׂויִ
מִמְוָנָא עַקְרָא וְאָוּרִיתָא דְרָחִים קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא טְפֵלָ
הָאֵי רְחִימָוּ וְדַחְילָוּ לֹא חַשִּׁיבּ לֵיהּ קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
אַלְאָ עַקְרָא דְרָחִימָוּ וְדַחְילָוּ דְקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָאָף
עַל גַב דְאִיהוּ רְחִים מִמְוָנִיהָ מִנְפְּשִׁיהָ, דִירְחִים לֵיהּ
בְמִמְוָנִיהָ, בְמַה דְאִיהוּ חַשִּׁיבּ עַלְיָהּ, וְלֹא בְטְפֵלָל דִילִיהָ,
לְכֹךְ נָאָמֵר בְכָל מַאֲדָה, וּכֹן מִאן דְחַשִּׁיבּ נִפְשִׁיהָ
מִמְמוֹנִיהָ, וְהַוָּה יְהִיבּ כָל מִמְוָנָא דְעַלְמָא וְלֹא הַוָּה נַזִּיקָ
אֲפִילָוּ בְאָבָרָא זַעַרָא דְאִתָּהּ בְּיַהְךָ, לְכֹךְ נָאָמֵר בְכָל נִפְשָׁךְ
בְמַאי דְרָחִים לֵיהּ.

תקינה חמישאה

(זהו תקון כ"ו)

בְּרִאָשִׁית (ישעה ס"ו ט") **כִּי בְאָשׁ יְהוָה נִשְׁפְּט, אֱלֹהֵינוּמָ**
מְאַרְיִי דְדִינָא, וְעַלְיָה אַתְמָר (שמות כב כז)
אלֹהֵינוּמָ לֹא תַקְלֵל, בּוֹדָא כִמָה דְלֻעִילָא אַתְמָר (תהלים עה
ח) **כִּי אֱלֹהֵינוּ שִׁפְט זֶה יְשִׁפְט וְזֶה יְרִים, כֵךְ אִיהוּ צְרִיךְ**
לְמַהְוִי דִינָא לְתַתָּא, לְדֹא יְשִׁפְט בְּדִינָא וְלְדֹא יְרִים,

כפומות (דף קמ"א ע"ב) עובדי, לדא מטה כלפי חסד, לדא כלפי גבורה, אמת באמצועיתא, ובגין דא אתקרוי דיין אמת, אלהי"ם הכס"א בחושבן, דתמן י"ה דאייה חכמה ובינה, זה שמי עם י"ה שס"ה מسطרא דשמאלא, ודא י"ה מן אלהי"ם, ה' על י' נוקבא.

וכד דיין איה דז, צריד למחו איהו יתיב ובעל דינה קיימין, בגונה דלעילא, דאתמר קודשא בריך הוא (איוב א) ויבאו בני האלהי"ם להתייצב על יהו"ה, איהו יתיב, ואנוון קיימין למתבע דינה, ובгин דשtron יעול בינייהו למתבע חובייהון דבני ישראל, אינון במטולא עלייה, עד ההוה דז להוון ודא איהו להתייצב על יהו"ה, ועוד להתייצב על יהו"ה, לשאלא ולמתבע דינה לגביו (נ"א קמי) קודשא בריך הפה יהו"ה, פד בהיג עלמא ברחמין, ומקטרגין ותבעין דינה, ודא איהו להתייצב על יהו"ה. ותו להתייצב על יהו"ה, יהו"ה עמודא דאמצעיתא, לשאלין ותבעין דינה מגבורה בי דינה רברבא, דקיימה על עמודא דאמצעיתא, ודא הויא על יהו"ה, על דמקרביון דיגין קדם גבורה אתמר בהוון להתייצב על יהו"ה, דאף על גב דבנוי אינון ישראל לית ליה רשות לאברה על דינה, דאוריתא בדינה אתייה בית, ואומי עלה דלא עבר עלה, ולגביו דינה גבורה איה באמצועיתא, וחסド מימינא, ועמודא

דְּאֶמְצַעַּתְּאָ מִשְׁמָאָלָא, וּכְלֵ דִיבֵין מַהֲאִי אַתָּר תְּלִין, וּכְלֵ סְפִירָן בְּלָהו אַתְקָרִיאוֹ דִיבֵין גְּבוֹרָה וְאַפְילָו יְהוּ"ה. דִינָא קְדָמָה חַדָּא אַתְקָרִי דִין לְדוֹן בְּחַנְקָה, וְאַתָּמָר (דברים כא כג) לֹא תְלִין גְּבָלָתוֹ עַל הָעֵץ. אָמָר לֵיה אַלְעֹזֶר בָּרִי, הַכָּא צְרִיךְ לְחַדְשָׁא מְלִין, אַית עֵץ וְאַית עֵץ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם כיט) פִי הָאָדָם עֵץ הַשְׁדָה, וְאַית אָדָם דָאָיו עֵץ הַדּוּת טָוב וְרָע, וְחוֹבָא דָאָדָם אֲיהִי גְּבָלָתוֹ דָאָדָם קְדָמָה דָאָיהִי עֵץ הַחַיִים, לֹא צְרִיךְ לְתְלִין אֲבָהָה חֹבָא דָא, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב לֹא תְלִין גְּבָלָתוֹ עַל הָעֵץ, דָמָאָן דְאַכְלָל מַעַז דִילִיה דָאָהוּ עֵץ הַחַיִים, אַתָּמָר בִּיה (בראשית נ כב) וְאַכְלָל וְחַי לְעוֹלָם.

וְעוֹד לֹא תְלִין גְּבָלָתוֹ עַל הָעֵץ, עֵץ דְהָכָא דָא תַלְמִיד חַכָּם דְאַשְׁתַדְל בְּאוֹרִיִתָא דָאָהִי עֵץ הַחַיִים, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (משל ג' יח) עֵץ חַיִים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּה, לֹא תְלִין בּוֹ גְּבָלָתוֹ, דָאָהִי חֹבֶה דְחַב בְּיוֹמָא לֹא תְלִין עַמִּיה בְּלִילָה, דְמִיד יְתּוֹב בְּתִיּוֹתָא, כַּמָּה דְאַקְמָה מְאַרְיָה מְתִגְיִתִין אָמָרָא תַלְמִיד חַכָּם שְׁחַטָּא בַיּוֹם אֶל תְּהִרְהֵר אַחֲרָיו בְּלִילָה, דְוָדָאי עָשָׂה תְשׁוּבָה, (נ"א שְׁטָא עָשָׂה תְשׁוּבָה, שְׁמָא סְלָקָא דְעַתָּה, אַלְאָ אַיְמָא וְדָאָי עָשָׂה תְשׁוּבָה).

וְעוֹד לֹא תְלִין גְּבָלָתוֹ עַל הָעֵץ, דָא תַלְמִיד חַכָּם, גְּבָלָתוֹ דָא בַת עַם הָאָרֶץ דָאָהִי רִיחַשָּׁא, דָאָם אַנְתָּה תְלִיא לָהּ בִּיה, אוֹ קּוּבָרָה אוֹ קּוּבָרָתוֹ, וְדָא אָהָוּ (דברים כא כג) בִי קְבּוּרָה תְקִבְרָנוּ, בִי קְבּוּרָה הוּא לָהּ אוֹ

תקברנו איה ליה, ואתתא דא לאו אקרוי זופגא ויחודה דיליה, אלא איה במטולא תליא עליה, בחוייא קשיר על קדרליה, ובגין דא (שם) כי קללה אלהים תלוי, דאייה קללה, דקטיילת ליה או איתי ליה ליד עניותא. דבר אחר לא תלין נבלתו על העץ, דא שבת, דירית ביה בר נש נשמה יתרה, לא צרייך לאתחויה קדמיה נפשה דשלטא בבר נש ביום דין הול, במלוכה דאייה אסורה בשבת, אלא קבור תקברנו ביום ההוא, שלא אתחויה קדם זכור ושמור בשבת, ובגינה אמר (שמות ה) של בעליך מעל רגליך כי המקום אשר אתה עומד עליו אדמה קדש הוא, (דברים כא כב) ולא תפטע את אדמותך, נבשmeta יתרה איה ארץ ישראל דלעילא, אדמה קדש, ואתмер בה (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה. ועוד לא תלין נבלתו על העץ דא בר נש דאייה בבל, عليه אמר כל המעים תלמיד דלאו איה הגון באלו מעמיד אשrah, ובгин דא לא תלין נבלתו על העץ דאייה עץ החיים. דבר אחר לא תלין וגומר, העץ אלין ישראל אתмер בהו (דף קמב ע"א) (ישעה סה כב) כיימי העץ ימי עמי, חובה שעבדו עם נבל, לא תהא תליא ליה בישראל, כד עבדו ית עגלא חשב משה דישראל עבדו ליה, ואמר (שמות לב יא) למה יהוה יחרה אפק בעמך, אמר ליה קודשא בריך הוא (שם) לך רד כי שחת עמה, מיד בחית וחוץ עגל היוקנא לשור וחמור, שאיל

לייה מאן עבד לך, אמר חמור, ערבע רב (יחזקאל כג כ) אשר בשר חמורים בשרם, שור אמר נמי הבי, טבעת דעללה מזל שור בזמנא דאתמר בערב רב (שמות לב ג) ויתפרקו כל העם את נומי הזהב, איזדמנת תפון, וארכמי כלא אהרן בנורא, ונפקת עגלא דיוקנא דשור וחמור, בההוא זמנא צוחת רוח הקדש ואמרת, (ישעיה א ג) ידע שור קוגהו וחמור אבוס בעליו, ישראל לא ידע עמי לא התבונן.

ורשייע מה חזו למעבד עגל, אלא ודאי איןון הו מבשפיין דפרעה, יונוס וימברוס בני بلעם, דאתמר בהון (שמות ח ג) ויעשה כן תחרטומים בלטיהם, וחזו דלא היה ממשו בהון, אתחוירו עמיה ממשה וקבעו ברית מילה, וקידשא בריך הוא דידע גלוים וסתירין, דתוהה ידע בהון דאיןון מגוזא בישא, פך היה נחתא שכינתה אתמר בה (שם יד יט) ויסע מלאך האلهי"ם להליך לפני מהנה ישראל, ולא אמר לפני העם, ובגין דא נטלו קבאה בלביהו, ואמרו (שם לב א) קום עשה לנו אלהי"ם אשר ילכו לפנינו, פגוענא דתוה אזיל קדמיכיו, ובгин דא עבדו ית עגלא בחרשין דלהון, ודא איה ידע שור קוגהו וכו', ישראל לא ידע חרשין, עמי אהרן ומשה בני עמרם לא התבוננו, ודא איה לא תלין נבלתו על העץ, חובא דא דעת נבל לא תלין נבלתו על העץ דאיןון ישראל. דבר אחר לא

תלין וכו', דא גיירא דלא אתג'יר לשמא דקונדשא בריך הויא, לא תליא ביה ביישראל דאיןון עז, פמה דאוקמווהו (ישעה סה כב) כיימי העז ימי עמי.

ועוד לא תלין נבלתו, דא נבלות הפה, על העז דא לישנא בישא, דחובה דא גרים דימות קדם זמגיה, ודא איהו כי קבור תקברפי, דבר אחר לא תלין נבלתו, דא יצר הרע, על העז דא בשמת חיים, דמאן דחלל בה אמר ביה כי קבור תקברפו, וימות בעלה מא דין ובעלמא דאתה, דא איהו דיניה בחנק מאן דעבר על דא.

(בר אחר לא תלין נבלתו על העז, דא נפשא רחול דלא תתחזיא קדם נפשא יתירה ובגינה אמר למשה (שמות ג ח) של נעליך מעיל רגליך).

תניינא הרג, הרג לגוף, ולגוזן עונשא, ובגין דא הממשכו לחבירה צרייך למחרור ליה משוכניה בעידן לצריך ליה, כיון דלית ליה אחרת, תדא הוא דכתיב (דברים כד יג) השב תשיב לו את העבות ואתמר בקרא אחרת (שמות כב כה) אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השם תשיבנו לו, האי בנסמתא דבר נש מליל, אם חבל תחבל נפשא ורוחא, שלמת רעך דא נסמתא. ואם חבול תחבול תפליין ידי ותפלין דרישא, שלמת רעך כסוייא דמצויה, עד בא השם, דאתمر ביה (תהילים פר יב) כי שמש ומגן יהו"ה אלהי"ם, תשיבנו לו

קדם דיתככיש מבייה, דעליה אתמר (מלאכי ג) זורחה לכם יראי שמי שם שמש צדקה ורפואה בכונפה, מא'צדקה צלותא, ורפואה בכונפה בוגה מצוה דאינון תפליין בוגי יונה, ובוגי מצות ציצית, היא שמלהו לעורו משכא דתפליין, ואם את לא תחויר אלין כסויין ליה קדם דיתככיש מפייה שם שא דאייה קודשא בריך הוא, דאתמר ביה כי שמש ומגן יהו"ה אלהים, הבי יתככיש מינך בשמתא, דאתמר בה (תהלים פט ל) כסאו בשמש בגדי, מדה לקל מדה, ובגין דא עד בא השמש תשיבנו לו, לו לעני דאייה צדיק, ולשבינתא דאייה ענייה בגלוותא, פד יתי ליליא דאייה גלוותא, במה ישכ (דף קמב ע"ב) שבינתא, דודאי שם שא דאייה קודשא בריך הוא לא נהייר לה בגלוותא דאייה ליליא, ואשתארת בחשוכא, ובгин דא צריכין ישראל לאברהם לה בגלוותא באור ונגר, דאייה תורה ומצוות, אור בשמתא, ג"ר נפש רוחא דאינון סימן ג"ר, בת' תפלי למשכ ביהו שבינתא בגלוותא, וכספיא ציצית לאתעטפא ביה במשבה.

ובгин דא אי בר נש לא אבה תפליין ציצית, במה ישכ איה בגלוותא, עליה אתמר (תהלים מא ב) אשרי משبيل אל דל ביום רעה מליטה יהו"ה, ובזכות פקידין אלין ירתין בגי נשא תלת קדרין, דאינון בשמתא ורוחא ונפשא, ובזה צריך למקרי לישראל

עליה, דינחית לאברה בשכינתא בנהורא דפירקנא,
 דאייה שם שדים צדקה, ומרפא בכנפה לישראל דאיןון
 בבי מרעה בגלוותא. דצדקה אייה שכינתא עליה, עלה
 אמר (איכה ב יג) מי ירפא לך, ואיה כ"ה אתון
 דקריאת שמע ערבית ושרהית, וביה נחתה לישראל
 למפרק שכינתא, אבל במינא אוקים לה ורham עליה,
 הדא הוא דכתיב (ישעיה נד ח) ובחסד עולם רחמתיך, ובגין
 דא נשמה ורוחה ונפשא איבון משכבה (משכונא)
 דשכינתא בגלוותא, ועליה אמר (דברים כד יג) ושבב
 בשלמותו וברכה, ובгин פקידין אלין שרייא שכינתא על
 בר נש.

ועל נשמה אמר (מיכח ז ח) משכבת חיקך שמר פתחי
 פיך, שלא תدور אם לא תשלם, הדא הוא דכתיב
 (משל כי כז) אם אין לך לשלים למה יקח משכבה מתחfine,
 ואשתארו רוח ונפש יתומים, ואם נשמה עברת על
 פקידי אוריות ואנחת חובין בגופה, דין יהו ליפרע
 מנכסיהם يتומים, בפקידי דעשה דاشтар לוֹן
 מבשmeta, דבגין חובין גטליין מהיביא משכונא דאייה
 נשמה, הדא יהו (שמות כב כח) אם חבל תחבל שלמת
 רע.

ואי אית ליה חובין אית ליה זכוון, אתפרעו חובין
 בזכoon, ואמר יצא שכרו בהפסדו, מיד חזרין ליה
 לגופה קדם דייתי שימוש, הדא יהו (שם) עד בא השם ש

תשיבנו לו, וכך נאים בר נש נשmeta סלקא מגיה,
ולא נחתת בגופה עד הפרעת כל חובין שעבד בר נש
בזהו יומא, ובгин דא ממשכון לה והוא כי דין
דליילא, בגין דמקטרגא סליק אברחה למתבע מינה
דין, באربع מיתות בית דין, תרין דאטמר לעיל,
ותרין דיןונו שריין על איינו דמגלוין ערין דאוריתא,
זפה אהו מאן דעתיך לה בכל יומא.

ובזמןא דחובין איינו רברבן, ומלה בר נש חובין על
משפונא, אבד משפונא אהיה נשmeta, ולא
חוורת לגביה, וכלא אהו בדין דין לה גבורה דין אהו כי
דין רברבא, בכלל ליליא בתрин עשר שעתין ושבעין
ותרין רגעים כחשבון חס"ד, דאטמר בית (ישעה מו) והוכן
בחסך כסא, ורוא דמלה (איוב ז יח) ותפקדנו לבקרים,
לרגעים תבחןנו.

ואית חובין דיןונו בסתר, ולא יכין לאסהדא בהון
מלאכין אוולין עם נשmeta, דאטמר בה (תהלים צא
יא) כי מלאכיו יצוה לך, הא שכינתה סheidet עליהו,
הדא הוא דכתיב (ירמיה כג כד) אם יסתיר איש במסתרים,
 בגין דשכינתה על רישייה, דאטמר בה דע מה למעלה
מן, עין רואה ואון שומעת וכל מעשיך בספר
 בכתבין, (לזמני נשmeta לא הות מודה בחובין דתבע עליה יציר
הרע, וחשיד יציר הרע בהאי), (נ"א ולזמני נשmeta לא חבת וחשיד
יציר הרע בהאי), ואולין לגבוי כי דין ודין עליהו דין

השביעים, אומיאת נשמה עליהו ואתפטרה, ואמ לאו פרעת.

ואית חובי דאטמר בהון (איוב לז) וביד כל אדם יחתום, ומראין לה חתימת ידה. ואית חובי דאינון על תנאי דאטבי עליה לפרעא לוז בהאי עלמא, דחובי דיליה באטריה, דלא יגבה לוז טובע אלא באטריה, ואליין אינון חובי דעשרין שבין, ואית חובי לחתא, דאוקמוهو קדמאיין عدد עשרין שנין (דף קמג ט"א) מעבישין לחתא ולא לעילא, ואית חובי דמעבישין לעילא ותבעין לוז לעילא בי דינא רברבא, וגבינויהו ממשבנין נשמה עלילא, ולא מפיחין לה לנחתא לחתא, אבל בחובי דמעבישין עליהו לחתא, לא מעבישין לה לעילא, ולא מעבביליה תמן, ואית חובי דבשmeta דגבין מפיהו בכל אחר, בגון (שםות בא יז) ומקלל אביו ואמו, דאטמר ביה מות יומת, מבוי דינא דלעילא ומבוי דינא דליתא, דאתדבת בתריין דיבין, וגבין חובה דא בכל אחר דאשפחים לה לעילא גבין מינה, ובכל אחר דאשפחים לה לחתא גבין מינה, ולית פקידא דלית לה רשו לאגנא עליה, דאית חובי דדיבין לה בדינים חמורים לבשmeta, ויתי מצוה דאייה מטרוגיתא בגון מצות תפlein, ואגינת עלייה ופרישת גדרהא עליה, ולית רשו למקטרג לקרבא תמן, ואית חובי דמטרוגיתא

ליית לה רשו לאגנא עליהו, הדא הוא דכתיב (שם יד) מעם מזבח תקחו למות.

אבל פקידין אית דאיגנון שפחות, מאילין פקידין דאיגנון על מנת לקבל פרס, אף על גב דייתון לאגנא עליה, נטלי לון מקטרגין תחות רשותהו, (נ"א נפקין לה מקטרגינו מרשותהו), ואית חוביין אחרני דאתקריאו חלוקי דייבין, על חוביין דחולקין בהון, מהו מטה בלאי חסד, ודיבין לה לנשמטה בממון דאייהו דייני ממונות, ואית אחרני דחולקין עליהו וαιיגנון נוטין בלאי חובה, למידן לה בדיביני בפשות, אם זכוון מתגברין על חוביין דגין לה בדיביני ממונות, וגבין מזכוון דאיגנון גמלות חסדים דיליה, ואם חוביין מתגברין דייבין לה בדיביני בפשות מסטרא דגבורה, וגבין בה בפש ורות.

ולעילא ليית משוא פנים בין זכה לחיביא, וכן צריך להשות לחתא גבי דין זכה עם חייבא, מסטרא דאמת עמודא דאמצעיתא, ולא יהא דיינה רשאי לمعد משוא פנים לחדר מפייהו בדיינה, דבריינא שלעילא אתרמר ביה (דברים יז) לא ישא פנים ולא יכח שחדר, ווי ליה לדיבנא לחתא דאשטי מדיינה שלעילא, דאכחיש עובדא דבראשית, ולא יימא דאם הימנא מדא, דכמה דאייהו לחתא (שם טז) שופטים ושופטים תתנו לך בכל שעריה, לדיבנא גופין, וכי אית

לעילא שופטים ושוטרים לדינא נשמטה, ולא יוקיר לדא יתר מכך, אלא תרוייה בהשואה בדיןא, ואינו צריבין למשמע קדם דיןא, ולא ימללו עד דשאל לוון דיןא, ויהיב לוון רשו למללא, ויהוון קדמיה בדחיפתו, בגין שכינתא שRIA עליהו, ומאן דתבע קשות באלו מקיים על עולםא דין אמת (ס"א דין אמת), וכל שכן מאן דין דין אמת, באלו מקיים (תהלים פ"ב) אמת הארץ תצמה, ווי לייה למאן דאוקים שקרא ואפ"ל אמת, דגרים (הניאל ח"ב) ותשליך אמת ארצתה, ומאן גרים דא דיןא שלא דין דין אמת, ובודאי דין דין דין אמת באלו הוא אפיק לשכינתא ולישראל מגלוותא, ואוקים לוון הארץ.

קם רבינו שמעון על רגלי, וסליק ידו לגביו עילא, ושבח למאי עולםא, ואמר, רבון עולםא עביד בגין שכינתא דאייה בגלוותא, ואם אייה באומאה הָא אבא ואמא דאיןון חכמה ובינה יכולין למעבד התרה, הָדא הוא דכתיב (ישעיה יד כז) יהו"ה צבאותת יען ומ"פ, אם התלמיד אומי הרב יכול למעבד התרה.

ואם נדר או נשבע בין דאייה ו' שלא יפרוק לה אלא דתהי בגלוותא עד זמנה ידיעא, ונדר או שבועה אייה ביה דאיןון חכמה ובינה, ואייה אחרט, הָא תלת בני נשא יכולין למסטר ליה, ואינו תلت אהונ לעילא לקבל ליה, ואם לא תהחרט, אנא בעינא מיבנה,

ומכל איבנו דמתיבתא דלעילא ותטא, דתעביר בגין רעה מהימנא דלא זו משבינתא בכל אחר, ואיהו עאל שלם בינך ובינה זמגין (דף קמג ע"ב) סגיאין, ומסר גרמייה למיטה בגינה ובгинן בנהא, הדא הוא דכתיב (שמות לב לב) ואם אין מחני נא מספרק אשר כתבת.

ואם הוא בדר מסטרא דאבא ואמא, ולא עעי, אנא סליק לגבוי ההוא דאתמר ביה (דברים יז ח) כי יפלא מפק דבר, דאתמר ביה במופלא מפק אל תדרוש, דיפטור נדר, ואף על גב דשבינתא איהי בגולותא לגבוי בעלה כנדיה, דאייה יפריש בין דם לדם, ואותפתה מקורא דיליה, לדפאה לה במים דאוריתא, מים חיים שלא פסקין, ואפריש מינה דם נדה דאייה לילית, שלא אתקריבת בהדה, דאייה חובה דבשותה דסאית בת לה, ולית לה רשו לסלקן נשמתא לגבוי בעלה, לההוא אחר דאתיהיבת מתמן, ואתדנת בין דין לדין, בין דיני נפשות לדיני ממונות, דאית מאן דפרע במנוניה, ואית מאן דפרע בנפשיה, ובין גגע לגע, כמה דאיקמוני (איכה א א) איך ישבה בדר, דאייה חשיבא שכינתא בגולותא כמצורע, דאתמר ביה (ירקא יג מו) בדר ישב מחוץ למחנה, מחוץ ודי, דא גלוטא, דאייה לבר מארעא דישראל, דאייה מותבא דאתה.

ואי מקורא לא יכול למפתח עד דיפתח לייה ההוא דסגידר ליה, אנא מפייסנא לייה בגין יוד ה"א

וא"ז ה"א, דאייהו יְהוָדָא (דיהודיה תפנו), וּבָגִין לְבוֹשִׁין דָּאַתְּלֵבֶשׂ, מִיד אַתְּפַתְּחַת מִקְרָה וְאַתְּדִכְיָת שְׁכִינַתָּא, וְרֹזֵא דְמָלָה (ירמיה יד ד) מִקְוָה יִשְׂרָאֵל יְהוָה מֹשִׁיעַ בְּעֵת צָרָה, מֹשִׁיעַ וְדָאֵי, הַהוּא דְמֻקוּרָא דְמִקְוָה בִּידָה.

תקונא שתיתאה

(זהו תקון ב"ו)

בראשית תפנו תרי אש, ואילין אינון תריין אשין דאינון בורא מאורי האש, ועליהו אמר (שיר ב ח) סמכוני באשיות, בתרי אשות, ואמאי אמר בהון סמכוני, אלא בלילי שבת נשמה יתרה קא נחתא לסמכא שכינטא תתאה בגלויה, דאמיר בה (עמוס ה ב) נפליה ולא תוסיף קום, וכד אתה מוצאי שבת אסתלקת נשמה יתרה דבה ויונפש, ויונפש מיד דאייה אסתלקת ויונפש, דלית מאן דסמיד לה, בההוא זמנא איה אמרת ליישראל סמכוני באשיות דאינון מאורי האש, ומאי ניהו תרי תורה, דאינון חצובות מאש דאייה אלהים מדת הגבורה, ומאי ניהו למידי יהו"ה תריין שפווון דאקרין להבות (דאקדון בלהבות) אש, ואינון תריין תפוחין, דמבהון רוחא דמשיחא נפיק, דאמיר בית (ישעה יא ב) ונכח עלייו רוח יהו"ה.

לְבַת מֶלֶךְ דְּהֻתָּבְבִּי מֶרֶעָא מֶרֶחִימָו דְּבַעַלָּה, דְּאוֹל בְּעֵלה אֲיהֵי נְפַלָּת לְמִשְׁבָּה, צְוֹחָת ואמרת

סמכוני באשיות, הוא יהיה בבי מרים, היא אומרת רפוני, במא בתפוחים דמתربים בעצי העיר, ואלין אינון עצי בשמים.

كم סבא תליתאה ואמר רבינו רבי רבי, הא אונן בעצי בשמים מבדיין, והכא היה לא אמרת אלא בתפוחים, אלא אונן מברכין על עצי בשמים בגין דאת אמר בהון (שיר זט) וריח אפק תפוחים, ולא עוד אלא כל מיני בשמים אינון טבאון לברכה עליהו, ובונן דעבדין בהדס בגין דאית ביה תלת עליין, דאת קרייאו תלת הדרסים, דרמיין לثلاث אהן, אבל תריין נוקבין דחווטמא אינון לקלת תריין תפוחין דאיןון תרי נבייאי קשות, די בהון עתיד לאפקא רוחא דקדשה דאייה רעה ממנה דלעילא, דברה אתישבת נפשא דיללה, ובגין דא היה אמרת (שם ב ח) רפוני בתפוחים כי חולת אהבה אני (דף קמד ע"א) בליליא דשבת את אמר (שיר ה ח) קמתי אני לפתח לדודי בשבת, וכד נפיק שבת את אמר (שם) ודודי חמק עבר, ובהhoa זמנה (שם) בקשתייהו ולא מצאתיהו קראתיו ולא ענגני, עד דאומינה דזמנה דיתוי זמנה אחרא דוחיד בידיה ולא אשבקיניה למיזל, כמה דאת אמר (שם ג ד) אחוזתו ולא ארפהו עד שהבאתיו אל ביתامي, דא בי מקדשה דלעילא, ולא חדר הורתי דא בי מקדשה דלתתא.

ובזמנה דאחד בידיה בפורקנא בתרייתא, לא יהא לי

כְׂזָמַגִּין אֲוֹחֶרְבִּין, דְּכָל פּוֹרְקָנָא וּפּוֹרְקָנָא הָוֶה אַתִּי,
 וְלֹבֶתֶר הָוֶה פֿרַח מְנָאֵי, אֲבָל בְּפּוֹרְקָנָא בְּתְּרִיטָא אַנָּא
 אֲחִיד בְּיַה וְקַשְׁיר לִיה בְּכָמָה קַשְׁירִין דְּרָחִימָו, דְּלֹא יָזֹו
 מְנָאֵי לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמַיִן, דְּכָל גְּלוֹתָא וְגְלוֹתָא הָוֶה
 אֲזִיל מְנָאֵי, וְתוֹינָא שָׁאֵיל עַלְיָה לְכָל עֹזֶר וּשְׁבָר, הָדָא
 הָוֶא דְּכַתִּיב (שם) בְּמַעַט שְׁעַבְרָתִי מֵהֶם עַד שְׁמַצָּאתִי אֶת
 שְׁאַהֲבָה נְפָשִׁי, וְזָמַגִּין לֹא תּוֹינָא אַשְׁפָח מִן דִּיִּמָּא לֵי
 מְדִי מְגִיה, וְתוֹינָא אָוְמי בְּגִינִּיה לְכָל בְּנֵי קְרָתָא, הָדָא
 הָוֶא דְּכַתִּיב (שם ח') הַשְׁבָּעָתִי אַתָּכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלָם אָם
 תִּמְצָאוּ אֶת דָּוְדִי מֵהֶתְגִּידּוֹ לֹו שְׁחוֹלָת אַהֲבָה אָגִי, וּכְמָה
 זָמַגִּין (שם ג') עַל מְשֻׁבָּבִי בְּלִילּוֹת דְּאַיְנוֹן גְּלִיוֹת, בְּקַשְׁתִּי
 אֶת שְׁאַהֲבָה נְפָשִׁי וְלֹא הָוֶה מִן דִּיִּמָּא לֵי, עַד דְּאַיְהוּ
 הָוֶה אַתִּי, וְכַעַן בְּגִלוֹתָא בְּתְּרִיטָא בְּרַח דָּוְדִי בְּכֻסָּא
 סְגִיאָא, וְשָׁאֵילָנָא בְּגִינִּיה וְלֹא אַשְׁפָחָנָא מִן דִּיִּמָּא לֵי
 מְדִי, וּבְגִין דָּא אָנָּא אָוְמִינָא, דְּזָמַנָּא דִּיִּתִי וְאֲחִידָנָא
 בְּיַדוֹ דְּלֹא יָזֹו מְנָאֵי, וְאָנָּא אֲחֹזֶתֶיו וְלֹא אַרְפָּנוּ אֲחֹזֶתֶיו
 בְּקַשְׁוָרָא דְּתַפְּלִין דִּיד, וְלֹא אַרְפָּנוּ בְּתַפְּלִין דָּרִישָׁא.
 תָּא חֹזֵי, דָּוְדָהָא פְּדִיְתִי לְגַבָּה, יִיְמָא לְגַבָּי תְּרִין
 מְשִׁיחִין (שם ז' יא) נְשִׁכִּים לְכָרְמִים דְּאַיְנוֹן יִשְׂרָאֵל, דִּי
 בְּהָוָן אַתִּמְר (ישועה ה') כִּי כָּרְמֵם יְהוָה צְבָאות בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 גְּרָאָה הַפְּרָחָה הַגְּפָנָה דְּאַיְהִי שְׁכִינָתָא בְּהָוָן, הַגְּנָזִוָּה
 הַרְמוֹגִים אֲלֵין אַיְנוֹן דְּמָלִיִּין מִצּוֹת כְּרָמָן.

קם רבי שמעון ואמר סבא סבא, נשבימה לכרמים,
הא אית כרמים דלאו אינון ישראל, בגון (שיר א ו)
דשמוני נוטרה את הכרמים כרמי שלוי לא נטרתי,
ואינון ערבותיא דערב רב, דאיןון מעורבין בהון
בישראל בגולותא, ובגין דא כד ייתי קודשא בריך הוא
לגביה שכינתא, איהו ימא לגבה, נשבימה לכרמים,
בראה אם פרחה הגפן בהון, דאתمر בה כי כרם יהוה
צבאות בית ישראל, הגנו הרמוניים אלין ודאי איןון
דמלין מוצאות כרמוניים, שם אתון את דודי לך, אלין
דאינון רחימין דילך, תפן יהיבנא לוון לך, (שיר ב יא) כי
הגה הפטו עבר שולטנו דשאר ממון דאומין, הגשם
חלף הילך לו שלטנותא דערב רב.

בזהוא זמנא ימא לגבה, (שיר ז א) שובי שובי
השולמית, בתורי בתים דאיןון בית ראשון
ובית שני לחתא, שובי שובי בבית ראשון ושני
לעילא, ונחזה בך. דבר אחר, שובי שניי ארבע זמנים,
בארבע אתון דיליה דאיןון אדב"י, ונחזה בך באربع
אתון דיליה דאיןון יהוה, אמר קודשא בריך הוא
לגביה ישראל, ארבע זמנים שובי בשכינתא בתיזבתא,
ונחזה בך באربع כסות דפורךנא דאיןון בפסח,
דחייבין ביה ישראל למשתי ארבע כסות, בגונא
דארבע גאולות, שובי שובי באربع יהודין (ס"א יסודין)
דילך, ונחזה בך באربع חיוון, ונחזה בך בשמייא

וְאָרֶעָא, וּמִיד (ראה י א טז לא) **יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמִים וְתָגֵל הָאָרֶץ**
וַיֹּאמְרוּ בָּגוּם יְהוָה מֶלֶךְ.

**בְּהַהְוָא זָמָנָה הַגָּנָגִים נָרָאוּ בָּאָרֶץ אֲלֵין אֲבָהָן, זָכוֹן
דָּלָהָן אֲתָגְלִיאָן עַל שְׁכִינַתָּא דָאִיהִי אָרֶץ
הַחַיִּים, וְעַל בְּנָהָא דָאֲתָמָר בְּהַזּוֹן** (בראשית כח יד) **וְתִיהְיָה זָרָעָךְ
כַּעֲפָר הָאָרֶץ,** (שיר ב' יב) **עַת הַזָּמִיר הַגִּיעָע,** (שמות טו א) **אוֹ יִשְׁירָךְ**
מְשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְקוֹל הַתּוֹרָה נִשְׁמַע בָּאָרֶצָנוּ, (ישעיה נב
יח) **קוֹל צָוֹפִיךְ נְשָׂאוּ קוֹל יְחִידָיו יַרְגְּבָנוּ,** כי עין בעין יראו
בְּשֻׁבְבָּה יְהוָה צִיּוֹן, **בְּהַהְוָא זָמָנָה קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא**
מִשְׁבָּח לָהּ, הַדָּא הָוָא דְכַתִּיב (שיר ז ז) **רָאשָׁךְ עַלְיךָ**
פְּכַרְמָל, הַדָּא תְּפִלִין (דף קמד ע"ב) **דְּרִישָׁא, וְרַצְוֹעַין תְּלִין**
מִפְּאָן וּמִפְּאָן כְּזָמוֹרוֹת, **דְּאַינְנוּן פְּכַרְמָל דְּתְלִין מַגְפָּן,**
וְדַלְתָּה רָאשָׁךְ כְּאַרְגָּמָן דָא תְּפָלָה דִיד, מה דהות דלת
בְּגָלוֹתָה עֲגִיָּה, **הַדָּא הָוָא דְכַתִּיב** (תהילים קב א) **תְּפָלָה לְעַבְנִי**
כִּי יַעֲטוֹף, תְּהָא לְבוֹשָׁא כְּאַרְגָּמָן, **דְּאַיהְוּ סָוד אַיְרִיאָל**
רְפָאֵל גַּבְרִיאָל מְיַכְּאֵל נְיַורִיאָל, (שיר ז ז) **מֶלֶךְ אָסּוֹר**
בְּרַהֲטִים דָא קַוְדְּשָׁא בְּרִיךְ הָוָא יְהוָה, **דְּיַהְא אָסּוֹר**
בְּאַרְבָּעָ בְּתִים דִילָה דְאַינְנוּן אַדְגָ"י, **אַרְבָּע רְהַטִּי מַוחָא,**
דְּיַהְא אָסּוֹר בְּרַהֲטִים כְּגֻוֹנָא דָא יַאֲהֹדֹונָה"י, כי שְׁמַךְ
בְּךָ וּבְךָ שְׁמַךְ, **וְדָא אַיהְוּ סָוד אָמֵן מִן אַרְגָּמָן.**

דָּבָר אַחֵר (שם) **רָאשָׁךְ עַלְיךָ פְּכַרְמָל, הַדָּא** (תהילים קיט קט)
רָאשָׁךְ דָבְרָךְ אָמַת, **דַלְתָּה רָאשָׁךְ כְּאַרְגָּמָן דָא**
שְׁכִינַתָּא, מֶלֶךְ הַדָּא אָבָרָהָם, **אָסּוֹר הַדָּא יְצָחָק בְּעַקְדָּה,**

בקשרא דתפלין דדרועא שמאלא, ברכותים דא יעקב
בארבע רהיטי מוחא דתפלין דרישא, דאטמר (בראשית ל
 לח) ברכותים בשקותות המים.

קם רב שמעון ואמר, אטבנשו חילין קדיישין עלאין
 ותתאין, למיחמי בקשוטהא דכלה, דהא חופה
 מתחקנא לגבה, וחתן קא נטיל לה תמן, פטה ואמר
 אליהו אליהו נחית הכא, אתה וחילין דגשפתהון
 דצדיקיא דמתיבתא עלאה ותתאה, לקשתא לבלה,
 מיד הא נחית אליהו בכמה חיילין דמלאכין ובכמה
 בשמותין.

פטה ואמר ראשך עלייך כפרמל, כליה פמה מתחקנא
 ראש בתפלין דאייהו (נ"א דאיינון) פאר על ראשך,
 דעליהו אטמר (חווקאל כד יז) פארך חbosע עלייך, ורצוין
 תלין מהאי סטרא ומהאי סטרא, מה דהוו תלתלים
 שחורות בעורב, הא אינון ירוקין כפרמל, בעלין ירוקין
 דאיינון בגפניים כפרמל, ומה דהוות בגלוותא דלת, תפלה
 לעני, ודא תפלה דיד, דבה היא מתעטפה עני בגלוותא
 (ס"א באלוותא), הדא הוא דכתיב (תהלים קב א) תפלה לעני כי
 יעטף, פען אטמר בע (שיר זו) ודלת ראשך כארגן, מלך
 אسور ברכותים, אלין ארבע רהיטי מוחא, ארבע בתאי
 דתפלין דאיינון אהיה, ובן ביד אהיה, בחוישבן חד
 ועשרין אזכורות דתפלין דרישא, חד ועשרין אזכורות
 דתפלין דיד, וסליקו לחושבן אהיה אהיה, הוא מלך

אָסֹור בְּרִהְטִים, אֲשֶׁר אַהֲיָה, וְאֵלָיו רְאֵשׁ יְהוָה קָרִין לֵיה, אָסֹור בְּכָלָהוּ אַזְפָּרוֹת.

דָּבָר אַחֲרַ רְאֵשׁ עַלְיָה כְּפֶרְמָל, רִישָׁא דִילָךְ בְּלָה, עַל בְּלָהוּ חַיִילָיו סְלָקָא, (שם) עַל שְׁשִׁים הַמָּה מַלְכוֹת דָּאִינָון שְׁתִּין סְדָרִי מִשְׁנָה, וּסְלָקִין לְשִׁית מָאָה, וְלְשִׁים רְבוּא, וּשְׁמָגִים פְּלָגִשִּׁים דְּהָווּ תְּמָנִין סְפָרִי דְּאַגְּדָתָא, וּעְלָמוֹת אֵין מִסְפָּר אַיִנוֹן הַלְּכֹות דְּלִית לֹזֶן מִסְפָּר וְחוֹשְׁבָן, דָּאִינוֹן בַּיָּמִין דְשֻׁעָרִין דְכָלה דְלִית לֹזֶן חַיְשָׁבָנָא, וְאֱגָת בְּלָה סְלִיקָת עַל בְּלָהוּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (משליל לא בט) רְבּוֹת בְּנוֹת עַשְׂוֹ חַיְל וְאַת עַלְית עַל בְּלָנָה.

דָּבָר אַחֲרַ רְאֵשׁ עַלְיָה כְּפֶרְמָל, שֻׁעָרָא דִילָךְ פְּמָה אַיְהוּ מַתְתָּקָנָא בְּתִלְתָּ עַשְׁר תְּקוּנִין, דָּאִינוֹן תְּרִי עַשְׁר מַזְלָות וּסְיִהְרָא תִּלְתָּ עַשְׁר, וּבַיָּמִין דִילָךְ אַיִנוֹן כְּכַבְּיָא וּמַזְלִי דְלִית לֹזֶן חַיְשָׁבָן, וְדִלְתָּ רְאֵשׁ, אֱגָת (הוא) דְהָוִית סְיִהְרָא עֲגִיה תְּחוֹת בְּלָהוּ כְּכַבְּיָא, מַהְדָקָא בֵּין רְגָלִין, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (רות ג) וְתִגְלֵל מַרְגָּלוֹתִיו וְתִשְׁכֵב, כְּעַז הָא אֱגָת רִישָׁא לְבָלָהוּ, פָּאַרְגָּמָן דָּאַיְהוּ אַמְּן יְאַהֲדָוָה", אֱגָת אַדְגָה", מֶלֶךְ דָּאֵלָה יְהוָה, אָסֹור בְּרִהְטִים דִילָךְ, אַרְגָּמָן אַזְרִיאָל רְפָאָל גַּבְרִיאָל מַיְכָאָל בְּזֹרִיאָל, חַיִילָין קְדִישָׁין שְׁמָעוֹ,

כֵּד חַתֵּן דָּאֵלָה שְׁמָשָׁא יִתְיַיְּתִי לְאַגְּהָרָא לְסְיִהְרָא, אַיְהִי אַתְקָשְׁתָּ בְּשֻׁעָרָה דִילָה, מַתְתָּקָנָא בְּתִלְתָּ עַשְׁר (נ"א בתיריסר) דְקָנִין (דרגן, תקונין), דָאִינוֹן תְּרִיסֶר מַזְלָות,

שָׁמְשָׂא (צ"ל וסירה), (תהלים יט ו) והוא כחן יוצא מחתפו, ואיהו ישיש בגבור לרויז ארחים ברקיע, יציז לגבה ודא, הדא הוא דכתיב (שיר השירים בט) משגיח מן החלונות מציז מן החרכים, לאסתכל לא לגבה ברקיע (דף קומה ע"א) דאייהו (ס"א דא אייהו) ישיש, מיי בגבור, מה גבורה עביד בהאי, אלא תרין עשר משקופין את ברקיע, וכלהו חילין מקטרגיון לגבייהו נטורי תרעין, שמשא מתעטרה באتون דתפלין דאייהו שם יהוה, ואתלבש בגבורה, הדא הוא דכתיב (ישעה מב יג) יהוה בגבור יצא, ודא אייה ישיש בגبور לרויז ארה, ובקע חלונות כלחו דركיע, ועביד תרין עשר ארחים, כמה דעבד משה על ימא, ודא אייה לרויז ארה, ובעין דנטיל בקדמיתא מגבורה, שמשא נפיק סומקא.

לבדר אתלבש בחסד דאייהו חור, וביה אשתקף רוגזיה דשמשא, יroke הוה מסטרא דעמדו אמא מצעיתא, וכד אתלבש (נ"א אתלבן) בחסד בנהורא חורא, מפיה יהא בהיר לסייעא, מקצה השמים מוצאו, דא עמדו אמא מצעיתא, קכח דיליה צדיק, ותקופתו על קצותם תרי סמכי קשות, ובהוין אין נסתר מחמתו, דא שכיבטה עלאה דאייה חמה, מן תמן יצטבע בגוון יroke דאייהו רחמי, בההוא זמנה מסתכלין שמשא וסירה כחדא, אין נסתר מחמתו, דאייה חופה דיליה. ובההוא זמנה בטלת היא מטלת גוונין, לאתפארא

קדמיה בثالث גוֹנִין דעַיְנָא, דאיןון חור סומק יַרְוק, ובההוא זמְנָא אֵיהוּ יִמְאָ לְגַבָּה, (שיר ו ה) הסבי עַיְנִיך מְבָגְדִי שֵׁם הַרְהִיבּוֹנִי, מַזְקִדִין לִי בְשַׁלְהָבוֹנִין דְּרַחִימָיו דַּילָך, וּבְזִינָא קְדִישָא תְּרִין עַיְנִין אֲנוֹן תְּרִין לוֹחִין יִקְרִין דָאָרְיִיתָא, דָאָתְמָר בְּהֻוָן (שםoth לא י"ח) לְחַת אַבָן כתובים באָצְבָע אלְהִי"ם (שם לב טו) כתובים משני עַבְרִיכָם, וּמַרְקָמָן מַתְרִין עַשֶּר גִוְנִין מַהְאִ סְטָרָא, ומַתְרִין עַשֶּר גִוְנִין מַהְאִ סְטָרָא, דאיןון ארבעה ועשרהין סְטָרִין, וּלְיִהוּ אָתְמָר (שם) מִזָה וּמִזָה הַם כתובים, ז"ה וּז"ה תְרִין זְמִבִין אַרְבָּעָה וּעָשָׂרִים סְפָרִים. ואַיְנוֹן תְרִין עַשֶּר אֲנֵפִין וְתְרִי עַשֶּר גַּדְפִין דְחִיוֹן, הַדָא הוּא דכְתִיב (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אֲרִיה אֶל הַיְמִין לְאַרְבָּעַתָם גִוָן חָוָר דעַיְנָא, וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְׂמָאל לְאַרְבָּעַתָם גִוָן סְוּמָק דעַיְנָא, וּפְנֵי בְשָׂר לְאַרְבָּעַתָם אַיְנוֹן גִוָן יַרְוק דעַיְנָא, דָאָתְמָר (שם) וּאַרְבָּעָה פְנִים לְאַחַד וְגֹמֶר, וּאַרְבָע כְנַפִים וְגֹמֶר, הָא אַרְבָּעָה וּעָשָׂרִים, גַדְפִין אַיְנוֹן כְנַפִי עַיְנָא, וּלְיִהוּ אָתְמָר מִזָה וּמִזָה הַם כתובים, וְחִיוֹן בְּהֻוָן כתיב (ישעהו ג) וּקְרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמָר קָדוֹש קָדוֹש יְהוָה צְבָאוֹת מֶלֶא כָל הָאָרֶץ כְבָודו, זֶה אֶל זֶה וְדָאי, כְגַוְנָא דְלוֹחִין דָאָרְיִיתָא דָאָתְמָר בְּהֻוָן כתובים משני עַבְרִיכָם מִזָה וּמִזָה הַם כתובים, לְחוֹת אַבָן כתובים וְגֹמֶר, לְחוֹת אַבָן,

מאי אָבִן, דָא אָבִן הַשְׁתִיִיה, שֶׁמְמֹבֵה הַוּשְׂתָת הַעֲזָלָם,
וְהִיא בַת עַיְנָא, עַלְה אַתְמָר (זכריה גט) עַל אָבִן אַחַת שְׁבָעָה
עִגְבִים, וְאַיְנוּ שְׁבָעָה גָלִדי עַיְנָא, וְעַלְיִיהוּ אַתְמָר (תהלים
קיט קסד) שְׁבָע בַיּוֹם הַלְלָתִיך, וְדָא מְלֻכּוֹתָא קְדִישָא,
דָאַתְמָר בָה (שם קיח כב) אָבִן מְאָסוּ הַבּוֹנִים הַיְתָה לְרָאש
פָּה, מֵאִי הַבּוֹנִים אַלְיוֹן אַיְנוּ מְאִירִי מְתַבִּיתִין דָאַיְנוּ
בְּגַאנְן בְּנִיְגִין דָעַלְמָא, וּפּוֹסְקִי הַלְכּוֹת, דָמָסּוּ בָה
בְּגַלוֹתָא, אַתְמָר בָה הַיְתָה לְרָאש פָּה, בְּגִין דָאִיהִי
הַלְכָה לְמַשָּׁה מִסְנִי קְבָלָה לְמַשָּׁה, וּמָה דְהֹות בַת עַיְנָא
אוֹכְמָא, מִינָה וּבָה יְהָא קוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא נְהִיר עַלְמָא,
בְּגִין דָאִיהִי נְהִיר בָה.

וְעַיְיִבְין דְגַתְרֵין בָאָרוּרִיתָא, עַלְיִיהוּ אַתְמָר (שם קמה טו)
עִיגְנִי כָל אַלְיךָ יִשְׁבְרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת
אֲכָלָם בְעַתוֹ, וְאַרְיךָ בְרַבְשׁ לְאַתְעַפְקָא בְהַזּוֹן תְדִיר עַרְבָ
וּבְקָר וְאֶחָרִים תְמִיד, לְאַסְטַכְלָא בָה קוֹדְשָׁא בָרֵיךְ הוּא
בְעַיְנָוי, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (דברים יא יב) תְמִיד עִיגְנִי יְהָוָה
אלְהִי"ך בָה מִרְאָשִׁית הַשְׁבָה וְעַד אַחֲרִית שְׁבָה,
וְאַוְלִיפְנָא תְמִיד מִתְמִיד, תְמִיד דְעַרְבָ וּבְקָר, מִתְמִיד
דְתְמִיד עִיגְנִי יְהָוָה אלְהִי"ך בָה, וְהָא תְמִיד דְעַרְבָ וּבְקָר
דְקָרִיאת שְׁמָע אִיהָו, אַלְאָ מְפָאָן אַוְלִיפְנָא דָמָאָן דְקָרִיא
קָרִיאת שְׁמָע עַרְבָ וּבְקָר בְכָל יוֹם תְמִיד, בְאָלו קְיִים
וְהִגִּית בּוּ יוֹם וּלִילָה בָאָרוּרִיתָא, הָדָא הוּא דְכַתִּיב (יהושע
א ח) לֹא יִמּוֹש סִפְר הַתּוֹרָה הַזָּה מִפְיקָה וְהִגִּית בּוּ יוֹם

וְלִילָה, וּסְפַר תֹּרֶה (דף קומה ע"ב) אֲיַהו עֵין, תְּרֵי כְּנֵפִי עֵינָא תְּרֵי לוֹחִי, וּעֲלֵיְהו אֲתִמָר תִּמְיד עִגְיִי יְהוּה אֱלֹהִי"ך בָה מִרְאָשִׁית הַשָּׁנָה, וּמַאי בָה, בְּבֵית עֵין דָאִיהִי שְׁבִינְתָא, וּכְנֵפִי עֵינָא עַלְיְהו אֲתִמָר (ההלים כייח יט) פָתָחו לֵי שְׁעִירִי צְדָקָה, תְּלַת גְּבוּנִין כָּלָל וִפְרַט, וּכָל וְאַיְנוֹן אֲהִי"ה אֲשֶר אֲהִי"ה, דָאַיְנוֹן כָּלָל בְּכָל אָוָרִיִּתָא, אֲהִי"ה כָּלָל, אֲשֶר פְרַט, אֲהִי"ה כָּלָל. קְרִיצֵין דָעַל עִיְנִין, עַלְיְהו אֲתִמָר (שיר ה יא) תְּלַתְּלִים שְׁחוֹרוֹת כְּעוֹרֶב, וְאַיְנוֹן תְּלִי תְּלִים. מַצְחָא דָעַל עִיְנִין בָה צִיִץ נֹזֶר הַקָּדָש, מְרוֹקָם בְּגַוְונִין וְצִיוֹרִין דָבֵי מַקְדְּשָׁא דְלַעַילָא, וְצִיוֹרִין דִילָה שְׁרֻטוֹתִין בְּפּוֹתִיא וּבְאוֹרְכָא, מְגַהּוֹן דְקִיקִין מְגַהּוֹן רְבָרְבִּין, וּעֲלֵיְהו אֲתִמָר בְּמָקוֹם שָׁאָמָרו לְהָאָרִיך אֵינוֹ רְשָׁא לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוֹ רְשָׁא לְהָאָרִיך, לְהָאָרִיך מְסֻטָּרָא דָו, לְקַצֵּר מְסֻטָּרָא דִי.

אֲנָפּוֹי דְמִטְרוֹגִינִתָא, אַיְנוֹן מ"ט אֲנָפּוֹין טָהָר, בְּהָרִין כְשׁוֹשָׁנָה חָוָר וְסָומָק, נְטָלִין מִימִינָא וּשְׁמָאלָא, גַוּוֹן חָוָר בְּלִיבָוֹן דְעַבּוֹתָה, סָומָק בְּשַׁת דְדַחְילָו, יָרָא בְשַׁת, פְד אֲתַחְזָרוּ יְרוֹקִין, הָא חָתָן דִילָה אָסְתָלָק לְגַבִּי חַמָּה דָאִיהִי אִימָא עַלְאָה, וּמַאלִין תְּלַת גְּבוּנִין דְאֲנָפּוֹין תְּלִין שְׁבָעִין וְתְּרִין אֲנָפּוֹין כְחַוּשָׁבָן חָס"ד, וּבְהָוָן יְרִין אֲתוֹן כְחַשָּׁבָן גְבּוֹרָה, וְדָא אֲיַהו רָזָא דְוַיְעַבָּר יְהוּה, רָזָא דְעַבּוֹר, נְהִיר בְּהָוָן לְגַבִּי כָלה בְאַרְבָּע אֲנָפּוֹין, הָדָא הָוָא דְכַתִּיב (יחזקאל א ו) וְאַרְבָּעָה פְנִים לְאַחַת, וּעֲמוֹדָא

דאַמְצָעִיתָא אֵיכָה וְאַיּוֹ עִיבּוֹר הַשָּׁנָה, דָאִית בָּה תְּלַת
עַשֶּׂר יְרֵחָן, וְאֶפְןָן וְאֵיכָה בְּרָאָשִׁי תִּיבְין וְהַזָּה אֲנֵי
וְהַזָּה, וּבֵית אֵיכָה אָשָׁה (נֶל אִישׁ) וְאֵיכָה אָשָׁה עַוְבָּרָה, סָוד
הַעֲבוּר יִסּוּד, דָאֵיכָה יִסּוּד טְפָה, דְמִינָה אַתְעַבִּידָה
עַבּוּר, דָאֵיכָה וְאַיּוֹ, דְהָא וְאַיּוֹ בְּלֹא טְפָה לִית לָה עַבּוּר,
וְדָא אֵיכָה מָוחָא דְתָמֵן חַכְמָה.

וְאַיּוֹ אֵיכָה חֻטְמָא מַתְקָנָא בְּאֶנְפִין, עַלְיִיחּוֹ אַתְמָר
(בראשית ב ז) וַיַּצֵּר יְהוָה אֱלֹהִים, וּבְתָרֵין בְּחַוּר
וּסְוִימָק, וְחֻטְמָא דְאַזְלָא בָּאָרֶח מַיְשָׁר אֵיכָה חֻטְמָם אַמְתָה,
וְאִם לָאו אֵיכָה בָּאָרֶח קְשׁוֹט לָאו אֵיכָה חֻטְמָא
דְגּוֹשְׁפְּנָקָא דְמַלְפָא, וּבְגִין דָא צִוְרָא דְמַטְרוֹנִיתָא
דְיוֹקָנָא דִילָה דְחֻטְמָא, מַתְקָנָא בְּאֶנְפִין וּבָאָרֶח מַיְשָׁר
עַל אֶנְפִין, וְתָרֵין נַוקְבִּין דְחֻטְמָא תָרִי גְבִיאִי קְשׁוֹט,
פִּימָא בְּרַתָּא דְמַלְפָא, וּבָה לְשׁוֹן לְמוֹדִים דָאֵיכָה צְדִיק,
וְעַלְהָ (נֶא וְעַלְיִיחּוֹ) אַתְמָר (שיר ד ג) כְחוּט הַשְׁבִּי שְׁפָתּוֹתִיךְ
וּמְדִבְרָךְ נָאוֹה בְּאָרְיִיתָא, פִּימָא כְלָלָא דְכָלָא, מִינָה
קוֹל וְדִבּוּר דָאִינּוֹן וְהָה, מִינָה הַבָּל דָאֵיכָה הָה, פִּימָא
דְקִיקָא סְתִימָא בָאֹות יִי, מַתְקָנָא בְשָׁמָא דִיהוֹהָה,
וּבְגִין דָא כְחוּט הַשְׁבִּי שְׁפָתּוֹתִיךְ וּמְדִבְרָךְ נָאוֹה.

צְוֹאָרָךְ כְמַגְדָּל הַשָּׁנָן (שם ז ח), דָא יְרוֹשָׁלָם, עַלְהָ אַתְמָר
(שם ד ד) כְמַגְדָּל דָוֵד צְוֹאָרָךְ, תְכַשִּׁיטִין דִילָה
כְהַנִּים לוֹיִים יִשְׂרָאֵלִים, בְנֵוי לְתַלְפִּיות דָא צְדִיק דָאֵיכָה
תַל שְׁהַפֵּל פּוֹגִים בּוֹ, פְנַזְתָּ דִילִיה תָרֵין גְבִיאִי קְשׁוֹט,

דשכינטַא ודאי איה ירושלם, תכשיטין דילָה תלת
אֲבָהָן, חִרְוֹזֵין דילָה תרי סמֶכִי קשׁוֹט.

דבר אחר צוֹאַרְךָ דָא אוֹרִיִּתָּא, תכשיטין דילָה רַמְּמָח
פְּקוּדִין דילָה, חִרְוֹזֵין וְקִמְיעֵין דילָה אַיְנוֹן מְמַבּוֹן
עַל שָׁסֶה לֹא תַעֲשָׂה, דְגַטְרִין לְהַבְּהָונָן, וּכְדָא אַסְתַּלְקָה
צֹאַר בְתִכְשִׁיטִין דילָה לְגַבְיִ חַתָּן, כַּמָּה רַיְחַיִן טְבִין
סְלַקְיַין בָּהּ, הַדָּא הוּא דְכַתִּיב (שם ג' ו') מֵזַאת עוֹלָה מִן
הַמְּדָבֵר, דָא טוֹרָא דְסִינִי דָאַיהִי צֹאַר עַלְמָא, (שם)
מְקֻטְרָת מֶרֶדָא קְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא, דְאַתָּמָר בְּיַה (שם ד')
אַלְךָ לִי אֶל הַמּוֹר, וְלִבְוֹנָה דָא סִיחָרָא קְדִישָא, עַלָּה
אַתָּמָר וְאֶל גְּבֻעָת הַלְּבוֹנָה, מִפְלָא בְּקַתְרוֹן דָא צְדִיקָה,
דָאַיהִי כָּל בְּלִיל בְּכָלָא.

דבר אחר צוֹאַרְךָ דָא אוֹרִיִּתָּא דְבָעֵל פָה, הַלְכָה לְמַשָּׁה
מִסִּינִי, מְקֻטְרָת מֶרֶדָא אַמְרָה מֶרֶדָא, וְלִבְוֹנָה לְבָוָן
הַהֲלָכָה, מִפְלָא בְּקַתְרוֹן דָא צְדִיקָה דְאַיתָבָה מִפְלָא
מִגְּנִים, וְדָא נְהִיר לְהַ לֹאַרִיִּתָּא דְבָעֵל פָה, וּמִיד (דף קמו
ע"א) דָאַיהִי מַתְקִשְׁטָא בְּכָל מִינִי תִכְשִׁיטִין, יְרוּשָׁלָם
דָאַיהִי צֹאַר עַלְמָא, קְוִידָשָא בְּרִיךְ הוּא אַסְחָר לְהַ, הַדָּא
הַוָּא דְכַתִּיב (זבריה ה ט) וְאַנְיִ אַהֲרָה לְהַ נָּאָם יְהוּ"ה חֹמֶת
אַשְׁרַבָּבָה, וְאַיהִי מַחְבָּק לְהַ בְּתָרִין דְרוֹעָן, הַדָּא הַוָּא
דְכַתִּיב (שיר השירים ב ו') שְׁמָאַלְוָ תַּחַת לְרַאשֵּׁי וַיִּמְבּוֹ תַּחַבְקָנִי.
וַיִּדְיַין דְמַטְרוֹגִינִיתָא כָּלה קְדִישָא, אַיְנוֹן רְשִׁימָין כָּלהוֹ
בְּשֶׁמֶא דִיהוּ"ה, כְגֻונָא דָא (אמר המגיה הלשון

מוועטה וניל שעהון כד) בכה י', בחמש אצבען ה', בדרועא דילה ו', בכתף דילה ה', בכתף דילה מצוירין פמה שרטוטין בענפין דאלגנא דחיי, לרשותא ביה דאייה עז התיים, הדא הוא דכתייב (משל ג' ח') עז חיימ היא למחזיקים בה ותמכה מאשר, מימינא דיליה אתיהabit אוריתא דכתייב, משמאלא דיליה אוריתא דבעל פה, ובאן אתיהיבו בתריין לוחין, דאטמר בהון (שיר ד' ה) **שני שדייך בשני עפרים תאמי צביה.**

וועוד ו' אייה אוריתא דכתייב, אתיהabit בתריין דרוועין דאיינון שית פרקין, ובאן אתיהabit בתריין לוחין, דאיינון שני שדייך, ואינון יי' יי' (ובהון צורה ז'), ובהון צר, הדא הוא דכתייב וויאר, ואינון בתולין דעלימתא דאייה אוריתא דבעל פה, דאטמר בהון (שמות לב יט) **וישבר אתם תחת החר חתן דילה,** ההוא דאמיר (דברים כב' כ) **לא נמצאו בתולין לנערה** (שם יט), **ועבשו אותו מהה כספ אלין מה ברבאנו** (שם), **ולו תהיה לאשה לא יכול לשלה בගלוותא כל ימיו.**

שבחא דגופא, (שיר זה) זואת קומתך דמתה לתרמר, ומאן דידע שעור קומה דילה אייה ירידת עלמא דאתה דאייה ו', דאטמר ביה (ירמיה י' יג) **מקוה ישראל** יהוה, מקוה דאייה קומה דילה שעור דילה, שעור קומה דא צדיק, דאטמר ביה (תהלים צב' יג) **צדיק כתמר יפרח,** ועלה אטמר דמתה לתרמר.

דעתמר בה, (שמות טו כז) **ויבאו אלימה ושם שתים עשרה עינות מים ושבעים תמרים**, תריין עשר עינות אלין אינון תריין עשר פרקין, דאיינון שית בתריין דרוציאן ושית בתריין שוקין, הָא הוא דכתיב (שיר השירים ה יד) יְדָיו גָּלִילִי זָהָב מַמְלָאִים בֶּתֶרֶשִׁישׁ, מא' בתרישיש בתריי שש, בתריין דרוציאן שית פרקין, וכן שית אחרניין בתריין שוקין, (שם טו) שוקיו עמוני' שש, אלין איבון י"ב עינות מים. **שבעים תמרים** די בהון צדיק כתמר יפרח הא אינון חמץ אצבעאן, ובহון תליסר פרקין, אינון ח"י, וכן ח"י ביד ימין, תלתין ושית, וכן ח"י ח"י בתריין רגליין, הא ע"ב, (אמר המניה תימה כי הפרקין ארבעה ואיך אמר תליסר), **שבעין דלהון שבעין תמרים**, תריין צדיקי כתמר יפרח בהו.

ובহון כתיב (שם ז ב) מה יפו פעמיך בעלים בת נדיב, **נעלים דילה בעילת החג ובעילת הפסת**, ולא צרייך לאתחזאה קדם נעלים דחול, דאיינון שעוד וחמצז, וועליהו אמר למשה (שמות ג ח) של בעליך מעל רגליך, דתרומה וחולין בגונא דא לא צרייך לאתחזאה תרומה בקדש, וכן מלאכה דחול לא צרייך לאתחזאה קדם מלאכה דקדש דאייה מלאכת הפהבים, וכן אש דחול לא צרייך לאתחזאה בשבת קדם אש דקדש, דכלתו חול ואחרניין קדש, ובגין דא מביא המבדיל בין קדש לחול.

הָא צַיּוֹן דָּאֵיהַי שְׁכִינַתָּא נֶפְקָא בְּכָל קְשׁוֹטִין דִילָה,
וּכָל עַלְמָא מַוְרִין לָה בְּאַצְבָּע, הָדָא הוּא דְכִתְיב
(ישועה לג' ב') חִזְזָה צַיּוֹן קְרִית מַוְעַדְנוּ, וְחַתָּן נֶפְקָא מַעוֹטָר
לְגַבָּה, וּכָל עַלְמָא אָמֵרִי (שיר ג' יא) צָאָה וְרָאָה בְּנוֹת צַיּוֹן
בְּמֶלֶךְ שְׁלָמָה בְּעַטְרָה שְׁעַטְרָה לוּ אֲמֹו בַּיּוֹם חַתּוֹפָתוֹ
וּבַיּוֹם שְׁמַחַת לְבָו, חַתּוֹפָתוֹ שְׁכִינַתָּא עַלְאָה, שְׁמַחַת לְבָו
שְׁכִינַתָּא תְּפָאָה, יּוֹם דְתְרוּיָהוּ עַמּוֹדָא דְאַמְצָעִיתָא,
בוֹצִינָא קְדִישָׁא הָא כָּלה מַתְקַשְּׁטָא לְגַבְיוּ בְּעַלְהָ דָאֵיהַו
יְהוָה, בָּרָא דְמַלְכָא.

תקונא שְׁבִיעָה

(זהו תkon ב')

(דף קמו ע"ב)

דָא אֵיהַו בְּרִאשִׁית בָּרָא אלְהִי"ם, בְּרִאשִׁית אָבָא
וְאִמָּא, יְהוָה אֱלֹהִים, בָּרָא יְהוָה, בָּרָא דָאָבָא
וְאִמָּא, אֱלֹהִי"ם בְּרִתָּא, וְעַלְיָהוּ אַתָּמָר (ויקרא ט' ג') אִיש
אֲמֹו וְאָבִיו תִּירָאוּ, (שמות ב' יב) פִּבְדֵּל אֶת אָבִיךָ וְאֶת אָמֹה,
אָבִיךָ דָא קָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אָמֹד דָא שְׁכִינַתָּא, דְחִילָו
דִילָה בְּפָקוֹדִין דְלָא תַעֲשָׂה, אָוְקִירָו דִילָה בְּפָקוֹדִין
דַעֲשָׂה, וּכָל אַיִנוֹן דְמַקְיִימִי פָקוֹדִי דַעֲשָׂה עַלְיָהוּ אַתָּמָר
(שמואל א' ב' ל') בַּי מְכַבְּדִי אַכְבָּד, וְאַיִנוֹן דְעַבְרִין עַל לָא
תַעֲשָׂה עַלְיָהוּ אַתָּמָר וּבְזִי יְקָלוּ. אָמָר בוֹצִינָא קְדִישָׁא
רַבִּי רַבִּי, וּמָה הוּא אָוְקִירָו וּבְזִיון לְקָוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא

בפקודין דעשה ולא תעשה, אלא בודאי כד שכינתא
אייה בגלוותא, כל מאן דעבד מצוה לאקמא לה מן
גלוותא, כאלו אוקיר לקודשא בריך הוא.

למלכָא דהוה ליה קטטה עם מטרוניתא, וארמא לה
מן היכליה, ואיה אזלת לגביה שכינה, והלא
כל מאן דמקבל לה בבייתה ואוקיר לה (ועדי אוקיר
למלכָא), ועאל שלם בינהו ובין בעלה, הלא כל יקרה
דעבד לה למלכָא עבד, דאם מלכָא כעם עלה זמנה
חדא או תריין, יהא ליה שלם עמה ויחזר לה לביתה,
ואיהו שאיל לה מאן אוקיר לך או מאן זולך, או
אם תרידך לה למלכותא אחרת.

כגונא דא קודשא בריך הוא תרידך לה לשכינתא,
וארמי לה מביתה, חדא הוא דכתיב (ישעה נ א)
ובפצעיכם שלחה אמכם, והלא כל מאן דאוקיר לה
בגלוותא לקודשא בריך הוא אוקיר, או מאן דמוזול בה
לקודשא בריך הוא מזול, ובגין דא כי מכבד אכבד
ובזוי יקלו, דאף על גב דקודשא בריך הוא זבין לה
בחובין דבנהא בגלוותא רביעאה, איהו גטיר לה ואיהו
פרוק לה, ורואה דמלחה (שמות כ א) וכי ימפור איש את בתו
לאמה לא יצא פצאת העבדים, אלא תפוק בת חורין,
בגין דבגלוותא קדמאתה דלא הות לה בעלה דאייה
אורניתא חירנו דיללה, לא נפקת לה בת חורין, ונפקת
בחפazon בעבדא דברך מרפוניה ולא אית לה שטר חירנו,

אבל בפּוֹרְקָנָא בְּתִרְיִיתָא דָאִית לָה בְּעֵלָה דָאִיהו בְּן חֹרִין, לֹא תֵצֵא בְחֻפּוֹן וְלֹא תֵצֵא כְעַבְדִין, דָאִתְמָר בְהֻזּוֹן עֲבָדִים הַיִנוּ לְפִרְעָה בְמִצְרָיִם, אֶלָא תִפְוקֵךְ בְתַחְרִין, וּבְגִין דָא כִי יַמְכֹר אִישׁ אֶת בְתוֹן לְאַמָּה לֹא תֵצֵא כְצִאת הַעֲבָדִים.

וּמְנַלֵּן דָאָרִיתָא אִיהוּ חִירּוֹת, הַדָּא הוּא דְכִתְבֵּב (שמות לב טז) וְהַמְכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא חִרוֹת עַל הַלְּחָתָה, וְאִיהוּ יְהָא לָה בְפּוֹרְקָנָא בְתִרְיִיתָא חִרוֹת מִמְלָאָךְ הַמְּמוֹת, דָלָא יִמוֹת מִשִּׁיחָה בְּן אַפְרִים, חִרוֹת מִשְׁעָבוֹד מַלְכִיּוֹת דָלָא יִשְׂתַּعְבְּדוּ בָה וּבְבָנָה לְעַלְמָם, וַיְהָא לָה חִירּוֹ וּלְבָנָה מִכְלָמְרַעַין בִּישְׁין דְעַלְמָא דָאִינּוֹן עַרְבָּרְבָּרְבָּר, וּיְשָׂרָאֵל דָאִינּוֹן מִסְטָרָא דְהַהְוָא נְעָר אוֹ מִבְּרָסִיא קְדִישָׁא, אָף עַל גֵב דְהָוּן מְחוֹנִיבִין בְכָמָה חֹבִין, פְמָה דָאִמְרִין אַיְזָן בְּן דָוד בָא עד שִׁיחָה דָור שְׁפָלוֹ זְפָאִי אוֹ כָלּוֹ חִיּוֹב, אִתְמָר בְהֻזּוֹן (שם כא ח) אִם רַעַה בְעִינֵי אֲדוֹגִיה אֲשֶר לֹא יַעֲדָה, עַם כָל דָא וְהַפְּדָה בְגָלוּתָא, וְלֹא יִמְשֹׁל לְמוֹכָרָה בְגָלוּתָא, בְבָגְדוֹ בָה, בְגִין דְבָגְדוֹ בְעֲבוֹדָה זָרָה. וּעוֹד כִי יַמְכֹר אִישׁ אֶת בְתוֹן לְאַמָּה, דָא נְשִׁמְתָא קְדִישָׁא, דְמִכְרָלָה בְגּוֹפָא דָאִיהוּ אַמָּה דִילָה, וְאִתְמָר (משל ל' בג) וְשְׁפָחָה כִי תִרְישׁ גְבִירָתָה, כִּד תִפְוקֵךְ מְגֻופָא לֹא תֵצֵא כְצִאת הַעֲבָדִים, דָאִינּוֹן בְפִשׁוֹת דָאִינּוֹן מִשְׁוֹתְפִין עַם גּוֹפָא תִתְאַה, דְהַנָּאָה דְלַהֲוֹן לֹאו אִיהִי לְעַלְמָא דָאִתִי, לֹאַשְׁתְּדָלָא בְאָרְיִיתָא דָאִיהוּ חִירּוֹ

מִלְאָךְ הַמֹּות, אֵלָא לִירְתָּא לְעַלְמָא דִין, וּבְגִין דָא
בְּשִׁמְתָּא דָאִיהִי אֲשַׁתְּדָלָא בָּאוּרִיתָא, לֹא תֵצֵא כְּצָאת
הָעֲבָדִים מְגֻפָּא בְּדוֹחָקָא, כְּנַשְּׂמָתָא דַעַם הָאָרֶץ דָאִיהִי
עַבְדָ, אֵלָא תִּפְוֹק בֵּרְחוּרִין מִלְאָךְ הַמֹּות.

תקונא תמיינאה

(זהו תקון ב"ח)

בראשית, (דף קמו ע"א) **דא באיר** (נ"א באאר שית), **ואינונ**
תרין, חד (במדבר כא א) **באאר חפרוה** **שרים פרוחה**
בְּדִיבֵי הָעָם, חד אִיהוּ בָאָר דָאַתְמָר בָה (בראשיתכו כא)
וַיַּרְבֵּבוּ גַם עַלְיָה, וַתַּגְנִיבָה בָאָר אַחֲרַת וְלֹא רַבּוּ עַלְיָה,
בָאָר דְרַבּוּ עַלְיָה **דא אוּרִיתָא דְבָעֵל פֶה**, **דאַתְמָר בָה**
(שם ב) **וַיַּרְבֵּבוּ רַוְעִי גַּדֵּר עַם רַוְעִי יִצְחָק** לִאמְרָלְנוּ הַמְּמִימִים,
אַלְיָן מַקְשִׁין עַל אַלְיָן, וְאַלְיָן חַוְלָקִין עַל אַלְיָן, אַלְיָן
מַטְהָרִין וְאַלְיָן מַטְמָאִין, אַלְיָן פּוֹסְלִין וְאַלְיָן מַכְשִׁירִין,
אַלְיָן אָסְרִין וְאַלְיָן מַתְרִין, בְּשִׁית סְטְרִין, **ואינונ**
בראשית ברא שית וכו'.

תקונא תשייעאה

(זהו תקון ב"ט)

בראשית ברא שית סְטְרִין דָאַסְוָר וְתָתָר כְּדָקָאָמָרָן,
וְעַלְיָה אַתְמָר (במדבר יד יז) **וְעַתָּה יִגְדַּל נָא** **פָה**
אדָנוּי, **ואִיהִי כ"ח אַתְוּן דָעַובְדָא דְבָרָאַשִׁית**, **בְּהָאֵי**

(נ"א דאייה) כ"ח תלמידי חכמים (בראשית כו כב) ויחפרו באדר אחרת ולא רבו עליה, דאייה הלה למשה מפיני קבלה למשה מפיני, ומשה בגינה בזמנא דאמר ליה קידשא בריך הוא אין שלום בעירך, אמר עתה יגדל נא כה אדני, ואיה תלמוד דאתمر למשה, משה קבל תורה מפיני, משנה שפהה דיליה, דא אתעבד לה הלה דאייה ברתא דמלכא לבושא, וברתא דמלכא איה בית קול מגאו, ובריתא איה שפהה לה מלבר, ואליין תרין סמכין לה לברתא דמלכא בגלוותא משנה ובריתא.

ואית שפהה ביישא דאתקריאת שטנה, הדא הוא רכתיב (בראשית כו כא) ויקרא את שמה שטנה, אתה דגש דאייה שטן, ודא איה מחלוקת וקושיא, ועלה אמר (שמות א יד) וימררו את חייהם בעבודה קשה, דודאי דא איה קושיא, בהומר דא קל וחמר, דא נחש עקלתו מחלוקת, זמנא איה קל בשעבודא דישראל אל بد חוביין קלין עלייהו, זמנא דאייה חמור כבד, ומטרא דיליה (שם ה ט) תכבד העבדה.

ונחש איה איזל בקושיא וחלוקת, בגונא דגלי ימא, בגונא דא כד חשיב בר נש דאייה בקושיא וחלוקת לחתא בסיפה דמתניתין, אשכח לה ברישא, וכד חשיב דאייה ברישא, אשכח לה בסיפה, ולבתר פlige באמצעתא דמתניתין, ויחפרו באדר אחרת דא פסיקתא, דתמן פסקי הלה ואייה תרוץ, ולא רבו

עליה ויקרא שמה רחובות, ואילין פסקין ותרוצין אינון לבנים, לאינון לבון הלהכה, ודה איהו ובלבנים, ובכל עבודה בשדה ודאי דא בריתא, דעה אמר (דברים כב כז) כי בשדה מצאה וגומר, אית כל עבדתם זו משנה, שפחה תנינה לבריתא, אשר עבדו בהם בפרק, הכל תלוי עד שיבא אליו, דא שפחה תליתה דאיי אקרי עבודה (עיבוד ה'). קם ינוקא חדא, פתח ואמר (איוב לבו) צער אני לימים ואפם ישישים.

תקונא עשייהה

(זהו תיקון ל')

בראשית ברא אלהים דא בבא, לאינון תלת בבי דאתרמייזו בתלת אנטפין ברא"שิต בר"א אלהים, ועלה אמר (שמות כב ח) על כל דבר פשע על שור על חמור דא בבא קמא, עלשה על שלמה דא בבא מציעא, על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה דא בבא בתרא, על שור ביה מתופחים מאירי מתניתין דא עם (דף קמו ע"ב) דא, ואית שור ואית שור, שור תם ושור מועד, ואית חמור ואית חמור, ועל אילין דסטרה דמסאבו אמר בהון (דברים כב י) לא תחרוש בשור וב חמור ייחדו, ויעקב בגינויו אמר (בראשית לב ו) ויהי לי שור וחמור, צאן דא שה דאתרמי ביה על שה, ועבד ושפחה דא איהו על כל אבדה.

ושור מועד, ארבעה ועשרים תולדות בגזין תליאן מגיה, וכלחו תליאן מאבע אבות דאינון קרנו ושן וגוף ורגל, נגיחה בקרנו, שנ דתוה אכיל בגזול, רבעה בגופא על מאני ותבר לוז, ולית מאני אלא תלמידי חכמים, וכן הזיק ברגליו, וכלחו במתניתין אמר, חמור איה חמור בחומרה דמתניתין, ותלמיד חכם דשליט עלייה אמר ביה עני ורוכב על חמור, ומאי ניהו דשליט עלייה, חכם מ'פלא ורב רבנן דא שליט עלייה, אבל אחרא איה מהمرا בתريا בחומרה דמתניתין, וכן שור נגה לוז בקושיא, ובשיך לוז, ורביז עלייהו ותבר לוז, ודא איה מחלוקת, וכן ברגל תבר מאני, ו בגין דא בשור ובחמור דאינון ממון דעשו וישמעאל, יתו רכיבין עלייהו תריין משיחין ושלטין עלייהו, ומארין מתניתין שלטין עלייהו, ועליהו אמר יעקב ויהי לי שור וחמור דשליט עלייהו, בתלמידך ובמדרשים, ובקשורי דתפלין יציצית שליט עלייהו, דאינון מועדים לקלקל, דאמר בהון (שמות א יד) וימרו את חייהם בעבדה קשה בחמר ובלבגים.

מיד נפק קלא ואמר, אבוחו ליה לינוקא ויסליק לאתריה, דהא שתין הלוות דאינון ששים מה מלכות תליאן באוירא, ואיהו אתי לסלקא לוז לאתריהו, מיד פרח ולא חזו מדוי, אמר רב שמעון ודאי דא איהו תינוק יונק משדי אמו, ודא בער, דאיהו

אניהיג אר宾 בימא, דאינון תלמידי חכמים דאולין בימא דאוריתא, באربع רוחין, די בהון אפטמר (יחזקאל ל' ט) כה אמר יהו"ה מאربع רוחות בא' הרוח, ואית ארבע רוחין אחרני מטרא דשtron דאיין בקושיא וחלוקת, וטבעין ספינות דאינון תלמידי חכמים בימא דאוריתא, ולא יכולין לנפקא מתמן, וגלגליין שלקין ונחתין בהון.

אדרכי ה' נוקא קא נחית, פתח ואמר בוצינה קדיישא פתח פיך באוריתא, דהא פימך איהי סיני, קלין וhalbין נפקין מפומך עליהו אפטמר (שמות כ"ח) וכל העם ראים את הקולות ואת הלפידים וגומר, וכלהו ציתין למילך עלאין ותתאיין, דאינון שתין רבוא דמתיבתא עללה, ושתיין רבוא דמתיבתא תפאה, ואנת איהו בדיקנא דמארכ, דבזמנא דפתח בנבי שור לא נגה אריה לא שאג עוף דאייהו נשרא לא פרח, וכל חיילין דתליין מביהו בכרטיסיא יקרא, ואדם לשבת על פרסיא דאייהו קודשא בריך הווא, איהו צית למלין דילך, בגין דמטרוגנית דיליה דאייה אוריתא קדיישא סליק בפומך.

תקינה אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מיד פתח ואמר, בראשית, ברא שית, וαιנון שית

ימים ברא אלהים מאי אלהים ימא שביעאה, ורוא דמללה (קהלת א) כל הפללים הולכים אל הים, והם איננו מללא. על אין שמעו, נובין דרחשין בימה דאוריתא, עליה אמר (תהלים כד כה) שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדלות, וכלהו שאгин על טרפין, ושכינתא אמר בה (משל לא ו) ותתן טרפ לביתה וחק לנערתיה, כל הפללים דאולין לימה הא שבע אינון, ואינון שבע בערות (דף קמח ע"א) הרαιות לחת לה לאימה קדישא דאייה בת שבע, ים אוקיינוס כלילא משבע ימים, ואמאי את קריית אוקיינוס, בגין דכל מיגי מיא ובוגין ורחשין דלאו אינון דיללה, ויתון לאעלא בה, אייה מקיא לוז, ומתרמן הם שבים ללכת, בגונה דתיבת נח דלא היה מקבלא ממינה אחרת, אלא מאלין דמבי קודשא בריך הוא, בגין דא כל הפללים דאינון תלמידי חכמים בלהו משתדי באוריתא הולכים אל הים, ובעאן לאעלא לשכינתא, ואייה לא מקבלא לוז בגונה, אלא לאליין דמבי קודשא בריך הוא לאעלא לגבה (נ"א בגונה), דאינון שבע רועים, ולשבטין דנפקין מביהו, ולכל דאתין מטרייהו ויתערבון בהון, ימא קבילת לוז ויתערבון בגונה, אבל לאחרני לא קבילת לוז, ומתרמן בגין שבין ללכת.

דודהי אייה ה' ימא, נחל דיללה ו', כל אינון דירתיין בשמתין מן ימא ונחל דיללה, בדחילו ורחיימו

די"ה, **איה קבילת לון, ואחרבין דלאו איבון חלק**
יהו"ה איה לא קבילת לון, ודחיא לון מתמן, ומתמן
הם שבים ללכט. קמו כלחו ובריכבו לייה, ואמרו פימה
דשכינטא, סיני סיני, זבאין אידני דשמעין מלין אלין
מפומך.

אמר המגיה ע"ב מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים אלא
 שלא הושמו איש על ידו לדגלייהם, ובבר מצאתי לקוטים אחרים, ולפי
 שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמראים מפורסם מספר הזוהר,
 הבדلتם אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה יהיה, ואם יהיה אלקים עמדיו
 והנחני בדרך עוד אוסף להדפים בדברים יקרים ונוראים שלא נראו בಗלי
 עד היום הזה, וברוך יי' אשר לא הסיר תפלתי וחסדו מatoi שנלגל וכות זה על
 ידי.